Hain et Copinger
T.A. ✱ 12895
4077 - Cpl
642

Ann-1

60

642. **INCUNABOLO - Phalaris.** *Fol. 1 a (c. sign. a)* Jesus, | Francisci Arhetini in Phalaridis | Tyranni Agrigentini Epistolas | Proemium. *Fol. 3 (c. sign. a 111) l. 24.* Phalaris alciboo. *Fol. 40 b. post. Franc. Aretini ep. ad Franc. Pellatum.* Anno dni MCCCCLXXXI (1481) Venetiis. In-4 *r. ch. c. s. 40 ff.* Cart.
Bel exemplair. Hain et Copinger N. 12895.

144.

N.3

.IESVS.

FRANCISCI ARHETINI IN PHALARIDIS TYRANNI AGRIGENTINI EPISTOLAS PROEMIVM.

u ellem malateſta nouelle prīceps illuſtris
tantam mihi dicendi facultatem dare: ut
uel præſtātiæ tuæ: uel phalaridis noſtri epi
ſtolis: quas nuper e græco in latinum tra/
ductas: & nomini tuo: ut pollicitus ſum: dicatas mit/
to: mea reſponderet oratio. Vtrum enī aſſequeretur:
nōmodo non multitudinis: ſed ne doctarū quidem
aurium iudicium formidaret. Nam: ut laudes tuas
in aliud tempus remittā. neq; enī huiuſmodi ſūt
quæ poſſint breui proœmio complecti. Qui ornatus
quæ tanta eſſet dicendi copia: quæ nō tuo: & maiorū
tuorum ſplendore ſuperaretur. Tacebo igitur in præ
ſentia antiquiſſimam maleſtarū familiā: quæ nō fla
miniæ modo in qua fœliciſſimo prīcipatu diu floru
it. ſed italiæ decus atq; ornamentum clariſſimū ſem
per extitit. Tacebo maiores tuos. qui & ſi præſtantiſſi
mi fuerint: tamen ſi hanc prouinciam aſſumerem:
tantus mihi recentium laudum campus pateret: ut
non opus eſſet antiquiora cōfectari. Tacebo pandul
fum: carolum: & malateſtā patruos: quibus nec belli/
cæ rei gloria: neq; litterarū (quātū in principibus req
rendum eſt) ſtudiis. nō liberalitate: non cæteris uirtu
tibus: ſua tempora præſtantiorē habuerūt. qui adeo
īter ſe de uirtute contendiſſe uidentur: ut quē præ/
feras difficile ſit ferrī ſentētiā. Adeoque oīum iudicio

BIBLIOTECA DE CATALUNYA BC

laudãt:ut ſiqd egreginm ſiquid magnificum: ſi qd
principe dignũ:maiores natu meminiſſe uolunt ex
illorũ fortiter geſtis acute dictis prudẽter excogitatis
exemplum adducant. Accedis tu tantis progenitori
bus digna ſobol s. nulla ex parte eorum laudibus infe
rior. Cuius ego cum animi magnitudinem: pietatẽ
liberalitatem mores integerrimos: quæ alias: ut dixi
latius proſequar intelligerẽ: omniũ maxime delegi
cuiusn ominis Phalaris noſter inſcriberetur de quo
ut ingenue quod ſẽtio profitear. maxime malorum
noſtroꝝ uel negligentiam: uel ingratitudinem ad/
miror qui de tanto ac tam preclari ingnii uiro: uel
nullam poenitus: uel crudelitatis tantum fecerint mẽ
tionem : eoq; rem adduxerũt ut eius dũtaxat ſæui
tia nota ſit omnibus. Animi aũt magnitudo: liberali
tas doctrina ingenii acumen: poenitus ſileatur. Sed
ꝑfecto maligni iudicis eſt: uno uel altero uitio acerri
me examinato uirtutũ merita ſubticere. Neque arbi
tror adeo phalarim ĩ eos a quibus inſidiis petebatur
quam doctos uiros in phalarim fuiſſe crudeles. Qui
uero & unde fuerint : nemo latinoꝝ q ſciã: meminit
Cicero & ualerius maximus crudelitatem eis & cæ
dem breui attigerũt. Euſebius cæſarienſis tempora
quibus tyrãnidẽ apud agrigentũ exercuit: & ea qui
dẽ dubia ãnotat. eius aũt epiſtolæ lõge magis & cõdi
tõis eius & moꝝ ꝑſeferũt teſtimoniũ. Sed nũquid
ei crẽdẽdũ? Ego quidẽ ĩter oĩa ſcribẽdi genera nullũ
uerius quam epiſtolas exiſtimo. Hiſtoria õiũ iudicio
uera con probatur. Verum ſi recte. cõſiderabitur ſcri

ptorum affectus :amor :odium :moetus: & id genus alia: quin multa addant :multa ſubtrāhant nemo aſſerere dubitabit. Accedit rerum ↄſiliorumq; ignoratio: neq; enim omnibus interfuerunt. & res alienas ple/tumq; ſcriptitant :de quibus difficile eſt preter euen/tus iudicare :& eos alii aliter ſæpenumero :ut fere u/ſu euenit referunt. Epiſtola uero & ſi in his ſimulari multa poſſunt & diſſimulari ueriores tamen eſſe qs dubitet? Plærunq; enim res noſtras ſcribimuſ peti/mus :negamus: arguimus: res noſtra agitur: ex quo maxime affectus & cuiusq; mores oſtenduntur qua ſi in hoc quoq; ſcribendi genere: tum mœtus tñ conci liandæ amicitiæ gratia :tũ ut uiri boni eſſe uideant nonnulli ſimulant aliq̃do :non eiuſmodi phalarim contenderim. Et recte quidem : perge queſo has epi ſtolas diligenter Et ſi illius cõſiderabis ingenium: in uenies in phalaride nullum ſimulationis argumen tũ. Inuenies maximi animi uirũ :q neminẽ formid& neminẽ ad gratiam alloquatur. Inuenieſ apertæ frõ tis hoĩe:q q̃d aĩo :id etiã ore hẽre uideatur. q nul lã boni uiri opinionẽ aucupet. quippe qd & gloriã & omniũ adulationẽ recuſ& atq; contẽnat. Vis ĩde/os. ĩ patriã: pietatis exemplũ? Hẽs phalari: q & de his pie loquitur: & exul ad reſtituendã patriã atq; ornan dã: pecunias dilargitur Vis ſtudiorum muſarumq; ama torẽ phalarĩ ĩtuere qui ſteſicorum poetã ĩimiciſſimum captum a ſe :muſarum reuerentia ſeruauerit. Vis li beralitatem: quẽ phalaridi præpoẽs. Neq; enĩ quod non accipiat :ſed quod a ſe munera non accipiãtur

ſæpe conqueriť. Quis bene de ſe meritis gratior pha laride: qui manifeſto coniurationis crimine contra ſe deprehēſū: medici ſui precibus cōdoāuit quot pluri bus ſpōte ſua pepcit? Hec & huiuſmōi plura q̄digiſ ſimo prīcipe ī his epiſtolis facile qs poterit ītueri. Et firmiſſimum eſt ueritatis argumentum ſemper ſibi conſtat. Neque enim ulla fieri ratione poteſt: ut ſi laudo quiſpiam ſemper eundem tenorem ſeru&: ne affectu & conſciētia uel inuitus ad animi morbos oſtēdendos nō nunquam trahatur. Cæterꝝ in his e piſtolis nihil grauius: acutius: preſſius: & grecoꝝ & latinoꝝ pace dixerī: in hoc ſcribendi genere inueni es. Cuius dicendi caracterē utinā mea aſſequi potu iſſ& oratio: ſentētias tn̄ ſpero me aſſecutū: quas & pru dentia & ſapentia. plenas & ad beneuiuēdun princi pibus maxime accomodatas qs negauerit? Haꝝ igiť quom inmanus mihi ueniſſ&: elegantiā admiratus dolui eas duo milia fere annoꝝ noſtros homines la tuiſſe. Quare non arrogantia: neq; enim uires meas ignoro: ſed quom qui ingenio & doctrina ualent: has neſcio qua ratione adducti in latinum uertere negle xerint. Ego & ſi ſupra uires onus me ſubiturū intelli gerem: ſubii tamen: ſatius ratus incultiores haberi quam nullas. Crudelitatis autem qua omnes eū ac/ cuſant: non tantum mihi ipſe arrogo: ut melius quā tam ipſe ſe excuſare exiſtimem. Ipſe cauſam ſuam agit quæ quam ſit probabilis tua poterit præſtantia iudicare. Id tamen dicam: quod ad eius defenſionē nō parum facere arbitror: Ex primis ſiciliæ tyrannis

fuiſſe Phalarim ſuperbi tarquinii temporibus. Nam & Pythagorã ad quem Phalaris ſcribit eo regnante floruiſſe & liuius & Aulusgellius & euſebius aſſe/runt. Eo tempore ſiculi tyrannidis expertes & peregrino & exuli cretenſẽ enĩ & apatria a ſtĩphalide exulẽ ſe ipſe teſtaꝰ. Et ei quẽ paulo ante ne parẽ quidẽ habuiſſet parere ĩdignabãꝰ. Hinc populoꝝ odium: hinc coniurationes; hinc phalaridis moetus & quæ de eo ferunt crudelitates emanarunt: Quod licet benigni/tas tua & moꝝ tuoꝝ præſtãtia talẽ cũ ſubditis ſemp̱ ſe geſſerit: ut nihil quã te carius nihil tibi magis q̃ uitam quã ſoelicitatẽ precenꝰ uel alioꝝ principũ exẽplo quid moetus poſſit non ignoras. Vnũ preterea in his epiſtolis me nõ paꝝ ꝑturbauit quod nõnullæ ita mendoſæ ſunt: ut nulla poſſit rõne eaꝝ ſẽtentia cõiectari. Nec mirũ quom etiam familiares ciceronis epiſtolæ q̃ frequẽter in manibus hẽmus librariorum incuria quã mendoſiſſimæ inueniantꝰ. Eos egi locos ã notaui conatus: tamen in quibuſdam nõ abſurdam pro loco ferre ſentẽtiã. Quod ſi particulis illis correc/tis ad præſtantiam tuam mittam. Sed iam phalarim ipſum & audiamus.

Phalaris alciboo.

p Olicletus meſſenius quẽ proditiõis apud ciues tuos inſimulas: morbo me incurabili liberauit: nec ignoro me dolorẽs tibi & lachrymas nũciare. Tu ãt ne pſe medicæ artis inuentor æſculapius cũ omĩbus diis ſanare unq̃ potuiſſet. Aduerſã enĩ corporis ualitudinem ars ſanat. Animi ãt morbo ſola mors medeꝰ:

q̃ tu ꝑ multis & magnis celeribus. ñ q̃dẽ coactis: quo rũ me arguis: ſed uolũtariis grauiſſimã expectato.

Hieronymo.

r Ogaſti me q̃bus adductis rationibus leontios ĩ agrũ quẽ mihi auferũt cõtra me ĩpetũ fãciẽtes: ui cturũ me cẽſuerim. Ego uero quod iuſtitiorẽ cauſã habeã omitto: quippe qui nõ ſolũ belli auctor. ſed ꝓ pulſo illatũ. Hoc enĩ nullius ẽ apud uos momẽti: illđ ãt quod & ſi uos diſſimuletis: ſcire tamẽ uos neceſſe ẽ. Dicere ſane poſſũ uiris fortibus: pecuniis: nauibus equis me ſuperatuꝝ quoꝝ oĩum uos ĩdigi cũ eo ho ſte certatis: q & horũ & fortunæ opuletiſſimus ẽ.

Nicophemo.

d Vos ĩ leõtioꝝ cõciõem miſerabili cruciatu ꝑi iſſe enũeraſti: eos quom nobis ĩſidias tẽderet: ĩterĩmũs Tu ãt ñ ĩtelligis quom calãitoſũ eoꝝ defles ĩterritũ ñ ſolũ his exẽplis nobis nõ moliris ĩſidias: ſed ĩ leõti nos quos ĩ bellũ: cõtra nos cogis prigiores reddere: ut ĩ talẽ hoſtẽ ĩiuſte bellũ moueãt Neq;. n. fieri põt eũdẽ & odio hẽri ꝑꝑ crudelitatẽ: & ꝑꝑ mollitiẽ ꝯtẽni Quod ſi ad uota res ſuccedãt neq; his certamĩbus uobis ĩ ui dimus: neq; cõtẽdeř dehortamur.

Timonatti.

a Lci bello leontinos: ut autem dolori ſufficias: nec penitus abſumaris non omnia tibi ſignificamus quemadmodum una cum iis thauromenitanos & zaclenſes eorum ſocios ſuperauimus. Neq; quod ca ptiuos talentis cẽtũ pro his acceptis dimiſimus: qp pe qui nolim te tam fœlicis nunciis dolore extincto ĩ merito uideri hominem interemiſſe.

Policleto medico.

n Eſcio quid de te potius admiter policlete me
dicinæ facultatem: an morum fidem: facultas enim
aduerſam tyranni ualitudinem: mores enim tantæ ce
dis premia uicerunt: per hæc ābo iuſtitia tua diſcur
rens: duobus me periculis periclitatem: ui ſcilicet in
curabilis morbi: & hoſtium premiis liberabit. Soli nā
ꝙ tibi licuit ſi morbo periiſſem: tyrānum uideri inte
remiſſe. Sin mīus quom quicqd mihi dederis: id prō
pro animo ad ſalutem accederim: me interimere: qđ
tibi plurimum ad eiuſmodi premia conſequenda ꝑ-
fuiſſet. Verum enim uero noluiſti precium īiuſtum
iuſtæ laudi præfere. Siquidem fortaſſe occaſſio illa
temporis ad me interimendum propter morbū iuſtæ
cædis cauſa non habuit. Ego igitur quod ita mecum
egeris quom in tua eſſem poteſtate. dignā tāta uirtu-
te laudem referre nequeo. Hoc unum ſcio eam te aſ
ſecutum doctrīam: quæ deo digna ſit: qui medicinæ
artem inuenit. Verumtamē cū medicinæ & fidei lau
dibus: miſi ad te animi mei erga te monumenta puri
auri phialas quattuor. Crateres argenteos non noſtri
temporis artificii duos. Poculorum thericliorū paria
đcē. puellas īpollutas uiginti. Quiq̄ gītamilia athico
rū ſcīpſi ꝑteŕa & teucro: ut ī reꝝ meaꝝ diſpēſatiōe id
tibi ſalariū dar& qđ nauiū guberātoŕs & corporis cu
ſtodes: & r̄liq cētioēs accipiūr puā ꝑfcō ꝑ tāto bn̄ficio
uicē. Sed addat̄ mīori meæ gratitudī me ꝯfiteri n̄ hr̄e
quo pacto pro meritis tibi debitam poſſim ꝑſoluere.

Policleto medico.

l Iberaui tui gratia Calleſchrum qui mihi tam manifeſte inſidias fecerat:ut non ſolum eas confiteẽ: ſed coniuratos etiam indicaret. Adderetq; quo loco & quando & qua ratione me aggreſſuri eſſent. Atqui immemoris uiri eſſe uidebatur hominis ſalutẽ ei de/negare qui ſalutem aliis elargiatur ſimul etiam re/putabam meum eſſe talem gratiam referre medico q me liberauerit. Tum autem longe decentius accipere qui medicinæ princeps es:& omnes ſanas indigẽtes. Cognoſcat autem ſuã temeritatẽ calleſchrus ꝙ uitæ a te gratiam accipit quam alii iniuſte abſtulit. Abſtulit enim quantum in eo fuit quãuis fortuna ñ per/miſerit.

Meſſeneiis.

a Vdio Policletum medicũ ueſtrũ tanquã agrigẽtinorum ꝓditorem. accuſare ꝙ quom me grauiſſimo morbo laborantem interimere potuiſſet eo me liberauit & iuſtitiæ eius laudẽ ĩ iuſtitiæ accuſationem uertiri neq; uos huiuſcemodi cõfiteri pudet. Ego au/tem admodum eius artem:ſed longe magis eius mores admiror quod quom me tanquã morientem ſuæ fidei creditũ haberet non ut tyrãnũ interemit. ſed ut ægrotũ omni conanime in priſtinam reſtituit ualitudinem. atqui ueſtris calũniis ne minimo quidem detrimento affectus eſt. Mea uero in ſe liberalitate ĩter ſiculoꝝ ditiſſiõs in primis poteſt ãnumerari. Nõ igitur ignoro quin ob meam in policletum liberalitatẽ omnes agrigentinoꝝ ꝓditores: potius q̃ phalaridis ꝑ

curſſores dici exoptetis. Meſſeniis.

n On ignorabam quin de tripodibus delphicis & aureis coronis: & aliis multis pretioſiſq; muneribus quæ diis ueſtris recuperare bonæ ualitudinis gratias alterum faceretis. ut ſcilicet aut ipſis diis pie offeretis aut iis neglectis īter uos ea partiremini quod ipſi feciſtis. Simulata nanq; mihi iniuria ac ſi noſtra qui ea miſimus gratia prophana fuerunt: in deos ſacrilegium commiſiſtis. Quid enim refert munera iã dicata an tantum deſtinata diis auferre: utraq; enim illorum non mitentium ſunt. Nos igitur gratiam in deos: uos impietatem oſtendiſtis. Siquidem & dantem me & uos rapientes nouerunt. Satis autem habeo: ut deorum qui a uobis ſpoliati ſunt iram experti uos ipſos ſceleſtos intelligatis. Nam cum ex aliis: tum ex eo quod miſſa a nobis munera eſſe uobis lucro putaſtis. nihil eorum ſceleratum eſſe confitemini niſi forſitã ipſi theſauri duplicem ſortem habeant ſi īter uos diſtribuantur bonam: malam: ſi diis dicent.

Preterea palam uos impios impietatis arguitis. Principes enim decernendæ hoſtilis pecuniæ cauſam ad populum referunt. uos autem populus ad principes. Et quod omnium grauiſſimum eſt deos tanq̃ malos homines ſi munera a tyranno accipiant proditiōis inſimulatis. Verum tres qui ſententia ur̃a bene rem publicã gerunt: qui ue nõ ſemel meſſanã: queãdmodũ agrigentũ: ſi quas petierant pecunias dediſſem meæ ditioni ſubdidiſſent: īpune dimittitis. Cuius rei cauſa ẽ. quod eadem eſtis qua illi ſẽtentia neq; libere in

huiuſmodi auctores animaduertere poteſtis: quom omnes capiendis muneribus ſitis obnoxii. Sed ne ui dear munerū gratia hæc dicere ne minimum quidē hanc amplius curam ſuſcipiam. Meritas uero teme/ ratis ueſtræ pœnas dabitis quos uiolaſtis & de me & de his quæ īpune in eos auſi eſtis. Valete. Valete āt quom duplicem habeat ſignificationē nolī uos igno rare in deteriorem partem eſſe accipiendam.

Megarenſibus.

n On qror de ingratitudine ueſtra: quod quom de uobis ſepenumero bene meritus ſim ī finiū ꝯtro uerſia quæ mihi cum finitimis erat falſum cōtra me perhibuiſtis teſtimonium. Meā autem accuſo ſtulti tiam quod a uobis frequenter laceſſitus adhuc nō ſī factus ſapientior. Nam quom nullo unquam tempo re noſtrum erga uos beneficiorum memores fueritis nos tamen ac ſi eā nunquā obliuioni mādaſſetis no ſtram erga uos beneuolentiam liberalitatemq; ſem/ per oſtendimus.

Thirſeno.

ſ I eos qui neceſſario īiuſte aliquid admiſeruut ī poſterum meritas expectare pœnas oportet: quem admodum in egeſtentium conſilio es concionatus: quom opera ad diuinam prouidentiā tettuliſti quæ nam ſpes de te ipſo habēda ē quom nō ex neceſſitate: ſed ſpōte tua & cōſulto iniqua omnia prolabaris.

Leuſippo.

f Ilio tuo propter iuuentam: tibi ꝑ ſenium ꝑci mus quam uis nullam ueniam mereamini. Verum

niſi a temeritate deſiſtatis:neq; illum iuuenta neq; te ſeniũ eripiet:Immo eo uos grauiori ſupplicio afficimus quo maiore:uenia dignos duximus.

Cleoſtrato.

a D modum mihi riſu dignum & admiratione uidetur ut:quiſpiã ad monitiõibus tuis melior fieri poſſit:& continentior. Quippe q alios caſtigare uult omni eum crimine libeꝝ eſſe oportet. Tu uero & his quæ in alios ꝛ̃prehẽdis criminibus:& ĩnumeris aliis ob noxiis tanq̃ oĩo ĩreprehẽſibilis:alioꝝ errores corripis.

Menacli.

u T equos tibi paratos ad pugnam miſimus:& teucro ut pecuniam daret & mãdauimus.Siqua alia re tibi opus eſt.ne pigeat ad me ſcribere. Nihil enim tam magnum a nobis:petieris:qn id tibi libenti animo largiamur.

Aglao.

t Heſauros noſtros quoſcũq; nobis deus largitus eſt ad fortunæ mutationes condidimus nõ ĩſinu terræ quemadmodum admones.ſed ĩ amicos quia nobis dona accipere non dedignantur. Tu uero neq; in hoc benignum te nobis exhibes: utq̃tum in nobis ẽ ſi principatu deiiciamur ullam ſpem habere poſſimus Atqui ſi non prius:nunc ſaltem nunquam depoſitũ accipias mihi ſeruandum:& in hoc amici muuere fũgare. Nullã enim terræ partẽ fidam nobis ducius: ſi uobis amicis optimis tanq̃ pulueri diffidamus: Qui ſi fortunati fueritis:quam uis me aduerſa fortuna proſtrauerit:lætus tamen nihilominus fælicem me exiſtimabo.

q Vom nequideā̄r:neq; ſit īiuſtum eum qui pri or īiuriam intulerit ulciſci:quom primum nos læſe/ris a nobis poſtmodum idem expecta. Herodico.

a Lius iniuria affectus nullam inferenti minet ultionem ut q̄minimum apud illum ſuſpectus habeatur. Ego autem degeneris uiri officium exiſtimo ne ſcium atq; incautum aggredi. Quare quom me le/ſeris ultionem caueas admoneo:ut ante expectatiōis mœtu:tandem ipſo ſupplicio torqueatis.

Ariphoeto.

o Pera tua & his quæ miſimus & lōge maioribus premiis digna ſunt. Mea aūt pſcrutari noli. Nihil.n. in his potius q̄ ſilentium ducimus.

Amphinomo.

q uom ī uiros bonos aliquid conferro : non dare mihi:ſed accipere ab his potius beneficium uideor. Quare te rogo ne tāq̄ dantē me:ſed debētem tibi gratiam eo quod quæ miſimus accepiſtis:exiſtimes.

Erythiæ uxori.

u T mea cauſa plurimum tibi debere gratiam ītelligo & coīs filii quē tibi reliq erythia. Mea q; quō patria exularē:uidua pmāeē q̄ cuipiā nubere malui ſti:quom te plurimi uxorē expeterēt. Filii qm̄ tu ī eo: & mr̄is mūere & pr̄is fūcta es: neq; uiꝝ aliū ꝓ phala ride neq; filiū ꝓ paurola tibi delegiſti:ſed ꝓ ſecūdo ui ro priore ꝯtenta es ꝓ alio āt filio quē ex priore conce/peras edurare ſatis duxiſti. perge igitur:& uiri & filii gratiam in eā quā ſpōte tua cœpiſti educationē uſq; dum pro ætatæ doctus neq; patris amplius nequæ

tmrís ídigeat Hoc ego abſ te tanto ſtudio contẽdo: nõ quod matri & huiuſmodi : maxime in filii beniuolẽtia diffidam: ſed ut pater unico filio metuens: Poteriſ aũt ex ãi tui affectibus prũm in filios mœtu intellecto: mihi quod ſic ad te ſcribam: ignoſcere.

.Paurolæ filio

m Axime utrũq; parẽtẽ fili mi amare te debet & plurimi facere. Filio nãq; & pium eſt & honeſtum: ut genitorũ: & qui in eum tot beneficia contulerít recordetur. Quod ſi in altero ab officio deſiſtẽdum ſit: patrem potiuſq̃ matrẽ negligas oportet. Nõ enim parua tibi ſint & patris: & matris: in educatiõe filiorũ officia. Sed hec qdẽ quom eos tulerit peperit educauerit: ĩnumeros quoq; alios pro his ſubit labores Ille ãt quom a matre educatus ſit filius & adultus nõ minus eius ſe fructũ promereri arbitratur qũ nihil in eius educatione moleſtum tulerit. Peculiar̃ autẽ quoddam & magis propium quã cæteræ matres tua in te hẽt: propter meum exiliũ. ut enĩ te educaret plurimũ laboris ꝑpeſſa ẽ: ãboꝝ curas ſola ſuſtinuit. Tu igitur quæ utriq; parenti officia debes: uni matri q̃ ões ꝓ te labores ſubiit redde: paternis nãq; officiis materno amore ſatiſfacies. Nihil ego ãplius abs te efflagito: ſi ĩ eam quam debes pietatem oſtenderis. Immo & accepiſſe abs te maiorem ĩmodũ beneficiũ ꝓfitebor. Decens eĩ ẽ ſi matri gratiam pro multis ĩ te officiis rettuleris: maximũ a patre beneficioꝝ tuoꝝ initium exiſtimari.

.Paurolæ filio.

Que a parte in filium debentur officia tibi Præſtiti/
mus paurola. que uero tu patri debes . ſi quom poſ
ſis: reddere negligis : uehementer erras . Audio enim
te bonas artes quo ſæpenumero te accuſaui contem
nere . Nullum autem aliud abs te peto beneficium:
ſi hoc ſpreueris . Atq̄ ſcias uelim eruditionis utilita
tē: ſi mihi obtēperaueris: non eum qui gratiā accepe
rit: ſed qui dederit : longe maiorem conſecuturū

; Erythiæ uxori.

I noſtre tyrannidis mœtu paurolā agrigentum
mittere non audes . tibi & tāq̄ mulieri: & tāq̄ matri
unico. filio timenti ignoſcimus. Sin tāq̄ ſola non me
cum eum genueris. ſoli tibi habendum cenſes: ini/
quæ cauſam parentum diiudicas. Rigidiſſimo enī
iure patris filius eſt: non matris humani uero utriuſ
q; par. Si aurem quod aliquando patri filium ceſſe
ris: iccirco in eo ius tuū minui arbitraris: quid de eo cē
ſendū ē: q ne particeps quidem unquā fuerit. Aequi/
orem igitur te preſtiteris: ſi eū ad me miſeris: non ſe
rius: ſed q̄primū: cum his muneribus ad te rediturū
quæ phalaridis & erythiæ filium deceant . Vt ſi nō
mecum. ſine me ſaltem opulenter & laute uiuere poſ
ſitis. Quiſ enim familiariū gratia: uxore & filio ne
glectis locupletari cuperet? ego ſane ueſtri ſtudio
ſus: ut uirū & patrem decet ſtatui rerū mearū non mo
dicam patrem in uobis dilectiſſimis collocare. Et quā
celeri me quidem: cū aliorū tu aduentantis ſenectu/
tis gratia: maxime autem ꝓpter morbū qui nuꝑ mi
hi grauiſſius cōtigit: q̄ppe q me admon& ut ultimū

uitæ terminum homini preſentem diem ſemper exiſtimē Aduentum autem ex certa agrigentu.m:& rurſum ad te reditum:patris beniuolētia tutiorem: quā maternus moetus preſtabit.

.Paurolæ filio.

Oronam abs te ſexcentorum aureo℞ pondo: & bonæ fortunæ:& eius qui miſit gratia accepimus Qua nos ea tantum die qua patris diis pro uictoria aduerſus leōtinos uota ſoluimus coronati dono matri tuæ erythiæ miſimus: Neminem enim tam pretioſo munere quam matrem digniorem inuenimus Vtinam tu & decentior nobis & glorioſior corona fias: quom parentum uotis: ut te decet: ſatiſfeceris.

.Paurolæ filio.

Vom in himeram neceſſario ueniſſem ſteſicori filias: quom poemata canerent audiui. Partim quæ ſteſicorus ptim quæ ipſe uirgines ediderant. Harum uero carmīa ſtheſicori carminibus inferiora Alio℞ āt: ſi quis ea compararet longe erant elegātiora Quā obrem & eum qui docuerat:& eas quæ præter naturam: in tantam uenerant eruditionem. fœliciſſimas duximus. Age igitur paurola: maxime enī hac quoq; cauſa deſidero: ut doctrinæ inuigiles: qua tandē ſententia corpus armis uenationibus aliiſq; exerces laboribus. Animum āt grecis litteris diſciplinisq; incultū reliquis: & quē primū & non ſolū in his exerceri oportuerat. corporis eī cura ē hn̄da bōe ualitudīs uel corroborādo℞ mēbro℞ grā niſi q̄s in ſacris agonib) exerceri uelit aī uero morſ oēs eū ītelliger̄ oport&

dignitate uictus: ſit niſi fortaſſe: quod pleriq; accu/
ſant: ad tyrannidis cupiditatem aſpiras: ac ſi tibi iu
re ipſo conueniat: iccirco uires corporis exerces: tan
quam tibi ad huiuſmodi principatum aſſequendũ
neceſſarias. Verum ſi recte ſapies: ab eo quem prin
cipatus pœitet ſententiam accipies: qui non ſponte:
ſed coactus hanc ſibi uitam delegit. Qui tyrannidẽ
expertus. tyranno ſubiectus: quã tyrannus eſſe mal
let. Ille enim unum dumtaxat tyrannum formidat
aliis incommodis liber. Tyrannus autem & qui ex/
trinſecus inſidias moliuntur: & qui ſe cuſtodiunt ti
met. Neceſſe nanq; eſt ut in formidine & miſeria ip/
ſos primum uereatur cuſtodes. Quare ſapientius ac
cepta conſulentis patris beniuolentia: æqualẽ te om/
nibus exhibeas: perpetuos uero moetus & periculo/
rum ſine ulla quiete arbitrium & hoſtibus & hoſtiũ
filiis relinquas: Quod ſi rerum inexperientia & iu/
uentute pulchrum qddam & iucundum tyrannidẽ
& non potius ſupremas calamitates exiſtimas: maio
rem immodum aberas: & profecto ob eius ignoratio/
nem. Verum tamen deum precare ut nunq̃ ĩ tyrãni
cæ fortunae experientia uenias.

.Camarinenſibus

u T in gelliã miſi: & ad leontinos & ad uos item
mittendum exiſtimaui: ut mihi impreſẽtia auxilio
eſſetis. Neq; enim armis: neq; equis indigemus neq;
uiris quoꝝ uacuam dicitis habere ciuitatem ſed pe/
cunia. Leontini nobis quinq; talenta q̃primum mi/
ſeruut. gellii ꝓmiſerũt decem. Vos aũt neq; leontinis

tardiores:neq; gelliis minus liberales arbitramur:

Lycino.

n On recte in leõtinorum concione:me ac ſi affuiſſem: tibiq; potuiſſem reſpondere:interrogaſti. Quis unde quibus ue ſim ꝑgenitoribus. Ego uero quẽad modũ metipſũ phalari laudamãtis filiũ genere aſtyphalẽſem: patria exulem tyrãnum agrigentinorum multa expertum & aĩo ĩ hũc uſq; diẽ ĩuicto. Nõ ſe ſecus uoui lycinũ cynedũ ĩpueris. in iuuẽibus ſalacẽ: ĩ mulieribus adulterũ :temerariũ in legibus:luxurioſũ ĩ uoluptatibus: ſegnẽ ĩ pace:ĩ bello deſertorẽq et tuarum ĩ me cõcionũ & horum quibus te reprehendo ſcelerũ mihi pœnas dabis:ſi nõ citius:ad ſaltẽ quom leontini meo ĩ ſe bello defeſſi te mihi captũ tradent.

Leontinis.

ſ I meũ cõtra uoſ bellũ ſolui deſideratis:nihil ueriti.mihi lycinũ tradite:ut omni ira & indignatione ĩ eum effuſa: a meo in ciuitatẽ ueſtrã furore deſiſtã. nihil enim in eum grauius animaduertemus:q̃ uos omnes cupere intelligamus:

Leontinis.

l Eonidam quem res meaſ exploratum miſiſtis captũ a me:cum interimerẽ poſſem: liberaui. Non ut uobis rem gratam facerem ſed ne quærerẽ qui uobis meum contra uos belli apparatum certo ſignificaret. Et enim ipſe ſine cruciatu:libere mihi ueſtros cõtra me paratus aperuit. Vos ſcilicet omnium indignos præter quam famis et formidinis:quibus abũdare plurimum uos atteſtatur.

Sameæ.

Vom mores tuos optimos:& incredibilem ẽr
ga omnes hummnitatem intelligam:quõq; proxĩo/
rũ fœlicitates pie & humane ꝓprios dolores ducas
& calamitates breui ad te ſcripſi:& cauſa mea:& na
uali pugna:& legionibus:& equeſtri tandem certa/
mine uiciſſe:ut hoc nuntio quemadmodum bonum
benignũq; uirum deceat:perpetuo doleas ingenioq;
& tã perditis tuis moribus debitas pœnas ſuas.

Pythagoræ philoſopho:

Halaridis tyrãni a pythagoræ philoſophia dif/
ferre plurimum uidetur:nihil tamen prohibet quin
rebus etiam ſic ſe habentibus certum noſtri periculũ
faciamus. Fieri enim poteſt:ut quæ longe diſtant in
idẽ redigat conſuetudo. Nos ex his quæ de te accepi
mus:uirum te optimum eſſe nobis perſuademus.
Tu autem noli adhuc de nobis ferre ſentẽtiam. falſa
enim quæ de te habetur opinio me offendit. Verum
mihi totus nõ eſt ad te acceſſus:ꝓptẽr meã q̃ accuſor
tyrannidem. ſi inermis:& ſine ſatellitibus uenirẽ. ca/
pi facile poſſem:ſi armatus & militũ munitus præſi/
dio ſuſpectus forem. Tu uero omni liber periculo:&
uenire ad me:& ſine mœtu adud me eſſe:& mei pe/
riculum facere poteris. Si tanquã tyrannũ me ſpecta
ueris:priuatum:potiusq̃ tyrannũ inuenies. Sin ut pri
uatũ:habentẽ etiã aliquid ex neceſſitate tyrãni. Hũc
enim principatũ nullo pacto ſine crudelitate optine/
re poſſum. Quod ſi humanitas in tyrannide tuta eẽ
poſſet:nõ alioꝝ mõ gratia:ſed hac quaque ĩtecũ eſſẽ

deſidero. Viam nanq; mitiorẽ:tuis aggrediar admo nitionibus:ſi una cum pythagoræ ſententia: ueritas quoq; certam mihi ſalutem pollicebitur.

Thoraci.

u T rum me ipſum tanq̃ obſcure ſcripſerĩ : an te tanq̃ conſulto intelligere nolis accuſem:neſcio. Vi ginti inquam milia tibi ex rationibus reſtant.ſit aper tus doceri uis:q te alia quã uelis ratione doceãt bre/ ui a nobis expecta.

Ariphradi.

E meritas:& iuuentutis inſcitia innumeros t hominus perdidi.quibus duobus affectibus filiũ tuũ agi:non ignores uelim.Qui quom me hiſdẽ quos memoraui furoribus ad uĩdictã pro/ uocarit:me tamẽ continui:tibi nõ illi ignoſcẽs.Mul/ torũ enĩ teſtimonia ĩcredibilis tua perhibetur hũani tas.Iccirco nõ putaui ob filii malitiã nihil malemeri ti patris ſenectã dolore afficiendã. Quippe q quom unũ duntaxat filiũ habeas:& ſi omnino malũ :alteri us tamẽ ſucceſſoris inopia diligis :prauitatẽ enĩ filii: patris beniuolẽtia uĩcit. Verũ niſi iam deſinat:tuiſq; & meis pareat admonitionibus:non ignoret & tibi & mihi breui meritas pœnas daturum. Ne aũt malitiæ pertinaciam ignoratione excuſet:eadem dare : & ad te:& ad illum epiſtola miſimus.

Niceneto.

Vod ſepẽumero patri tuo ſcripſimus r̃monitũ facer& ut a temeritate ceſſares:effecẽ forſitã ut odii tui formi dĩe id nos rogaſſe arbitrareris Ego ũo an ſic ſe hẽat ne

ſcribendum quidem cēſeo. Atqui cum ītelligerē patrem tuū ſenē modeſtiſſimū: neq; alios hēr filios illius miſertus: & nimiæ tuæ ob ætatem audaciæ parēs in hunc uſq; diem te pertuli. Te autem neq; patris in unico filio periclitantis ſenectæ miſeret: neq; tibi conſulis qui ita in peruicacia perſtas. Sed forſitan quoniam nihil in te grauius aīmaduertimus quom ceſſare uolueris licere tibi exiſtimas: quod neque lōge te potentioribus licuit. Quod igitur tibi optimo datur utrum cōmodius ducas: nolī thimandrū imitari ſed utili potius īiico q̄ exitioſo cōſultor̄ uti uelis

Anthimaco.

ſ I reddere mutuū potes et tamen non reddis ſpōte tua malus es. Sī quod reddes nō habes & ſi malus omnino nō ſis: lædis tamē Inuoluntaria. n. ſi hūane cōſiderentur uenia digna ſunt. Atqui ueniam reddēdi dilationem: non penitus deſperationē eſſe ſcias.

Ariſthomeni.

n Oli ægre ferre uulnera quæ in bello accepimus grata tū mihi eſt tua in me beniuolentia & humanitas. Verum tantum abeſt: ut ea īiquiore aīo ferā: & ſi parum a morte abfuerim: ut & ſi diutius me uicturum mihi perſuadeam: optaſſem: celerius in bello occubuiſſe. Quid enim uiro generoſo melius q̄ ī uirtutis & uictoriæ contentione fortiter uitam finire

Xenopyti.

n On me perturbant calumniæ: neq; opiniones quas de me homines habent: q iniuſte me accuſant

nec ulla alia cauſa:q̄ quia euenire intelligo.alios na tura malos.me aūt huiuſmodi eſſe neceſſitate: quæ diis potentior ē. Verū hoc īuicē differimus: ꝙ quom mihi principatus gratia plura liceāt:q ſim profiteor. Vos aūt priuati legū formidīe:opa ur̄a diſſimulatis.

Cathaniis.

q Vom ad me ciues ueſtri captiui deducerenť: non nullos:quom omni ſpe decidiſſent:qr nō admo/ dum uobis eorum uita curæ erat:liberaui. Nō quod mei erga uos odii obliuiſcerer.maxīe nanq; obliuio/ ſus eſſem:ſi minorem ira mea ultionem a uobis acci pere ſatis mihi exiſtimarem. Verum quom pro meri tis mihi pœnas dabitis:quot & quanta in me admiſe ritis:uobis commemorabuntur.

Cathaniis.

n Os fortaſſe ſatis mihi pœnarum dediſſe de his arbitramini:quæ in me:& meos inique egiſtis:quom pro triginta uiris impie a uobis combuſtis:quingen/ tos milites:pro ſeptem direptis talentis:plurimos cen/ ſus amiſeritis.Ego uero quæ in hunc uſque diē paſ/ ſi.eorum quæ paſſuri eſtis. prohœmium fuiſſe annū tio:adeo ut quæ nobis fautoribus hoſtes uobis mala inferent confiteri erubeſcendum ſit.Non tamen con/ tra uos odium meum remittam.donec quæ mundū regit prouidentia.eandem in eo gubernando ſeriem proſequetur.Indicam autem uobis bellum:non tam mea:quam deorum gratia in quorū manihus ēt ſer/ uare omnia & perdere ē. ſiquidem diuinam ſortem. ut reliqua naturæ elementa etneus ignis ſortitus eſt

in quem quom impie innocentes uiros proieceritis: n̄ phalarim:ſed qui omnia conſpicatur ſolem uobis ĩi/micum comparaſtis. Crithophemo.

b Oni amici officium:& tu:& omnes qui plus æquo meam extollitis fortitudinem facitis:quom cō ſilio & opera noſtra uictos a nobis leontinos prædica tis. Certo autem ſcimus quæ neceſſaria fuerūt: nos diligenter prouidiſſe.exoptatiſſimam uero uictoriā a fortuna confectam.Nihil eſt enim in humanis re/bus:uir amiciſſime:ſiue magnum ſit:ſiue exiguum quin illius nutu agatur.

Polignoto.

u T donare tibi aliquid imposterum :& ſcribere deſinam polignote.Ceſſato autem & tu a laudibus: quas de me apud alios prædicas.Re enī me accuſas: quom mea renuis munera:uerbis me:& laudibus ꝑ/ſequeris.Neq; animaduertis ſermonem :rerū umbrā a ſapientioribus exiſtimatum. Aſiocho.

g Loriari profecto de nobilitate:ut ď alio quo uis bono licet.Ego autem uirtutem ſolam nobilitatē ſcio:cætera omnia fortunam.Et fieri quidem poſſet: alius ex ignobilibus parentibus clarus:alius ex claris ignobilis:ipſeq; ſe ipſo & abiectiſſimis ignobilior.Ita ꝗ animi uirtute apud ſiracuſanos laudibus proſeq debes:non maiorum mortuam in ignobilibus ſucceſ ſoris nobilitatem. Demotheli.

i Gnoſco tibi quod ita me admoneas:ꝗ enim nunq̄ tyrannus fueris:tyranno tyrannidem depone/re conſulis:ne ꝗ deorum mihi quēpiam affers ſecu

ritatis fideiuſſorem:cui fortaſſe fidem habere poſſē:
Te autem dignum cenſes:cui tanta de te acquieſcam
neq; animaduertis fere periculoſius eſſe deponere prī
cipatum:quam occupare. Aſſumam ita de tyrānide:
quemadmodum de generatione & uita ſentiendū ē:
Neq; enim homo:ſi fieri poſſet:ut antequam naſcere
tur quænā mala paſſurus eſſet audiret. naſci unquā
uoluiſſet. Neq; priuatus qui tyrannidi ſtuderet:ſi il
lius intelligeret calamitates: tyrānus potiuſq̄ priua-
tus eſſe uellet. Sic demotheles homini non naſci: &
prinatum quam tyrannum eſſe utilius intelligo.

Quod ſi ante occupatam tyrannidem :eius mi-
hi narraſſes conditionem : & hoc mihi tunc dediſ-
ſes conſilium:obtemperaſſem profecto. Sed quom ty
rannus ſim:& principatu coactus in multa inciderī:
non modo hominum nemo:ſed ne deorum quidem
pontentiſſimus hanc tytannidem deponendam mihi
perſuaderet. Haud enim ignoramus quibus: quātiſ
q; nos affectos ſuppliciis ab iis in quos grauius aīad
uertimus:uitam profecto finire cogeremur.

Epycharmo.

c Vum & demothelis de deponenda tyrānide
conſilium:non ab odio:ſed rerum ignoratione profe
ctum intelligo. Agredi enim tyrannidem appetentis
eſt:deſiſtere autem minime:propter multa quæ a ty
ranno iniuſte comittuntur. quemadmodum ſagit
tarius:quom primum ſagittas emiſerit:non amplius
habet eius reuocandi poteſtatem. Quod ſi fieri po
teſt ut huius tyrannidis tollatur inicium:id facite

quæſo. Sin nequit: ſciatis uelī: longe mīus fieri poſſe ut ueſtri mihi monitus conferre uideantur.

Epycharmo.

ſ Vfficis ſolus nobis: quom iuſtos nos arbitraris & ſi nemo huiuſmodi tuo de me teſtimonio credat. Vnus enim :& talis uir omnis mihi ſiciliæ norma & regula eſt. Temerariam autem multitudinem loco ſolitudinis: & nullius hominis habendam cenſemus, uel ad implendum locum qui ſolus eſſet: ſolitudinis ſupplementum exſtimamus. Cui & ignorari: & deteriores quam ſumus: uideri: fortaſſe non eſt ī utile. Sed multos habes tui ſimiles. Hominum enim præſtantiam: non numerum: reputamus: cū quibus noſti nos & bonos eſſe: & æquos. Quod & ſi ſolus eēs: ſatis nos abūdare teſtibus: neq; aliorum egere laudibus duceremus.

Hippoſitioni.

a Ditum tibi ad me: ut rogas: permitto. nullum autem tibi ſecuritatis iuſiurandum damus: ſed fidē. quod ſi uerbis meis non credis: nunc profecto me iniuria afficis. non quom mihi accuſatus es: quom enī non ignores: nemini me unquam fidem fregiſſe. Ac ſi de me maleſentias: petis iuſiurandum. Verū quid refert ad pietatem: iuſiurandum ne an fides frangatᷣ? utrunq; enim animus confirmat.

Polythimoni.

ſ I accepta ex tuis moribus coniectura: mihi nō fidis: prudentiam meam: non malitiam: accuſas. Sin ex meis, mei ignoratione plurimum aberras. Tantū

enim abeſt ut fidem frãgam:ut quom ex animi mei ſententia cæteris ſupra quam liceat:credam. ac ſi fir miorem fidei pietatem habeant : ſæpenumero dece ptus ſim. Mihi igitur ſine dolo & fraude fiſus:nihil a me iniuſti perpetieris:ſed apud omnes teſtimonio cõ firmare poteris:ea fide phalarĩ eſſe:ut neminem un quam decipiat.

Nyciæ.

h Iſdem de rebus quibus filium tuum odio ha bes;qui mores tuos non imitatur:ab omnibus diligi tur.ex quo intelligere potes : te his omibus inuiſum eſſe qui eum amore proſecuntur.

Adimantho.

a Vdio tibi eſſe cum fratre controuerſiam : uter ueſtrum ſit peior:quom tu illum:ille cõtra te peiorẽ atteſtetur.Ego autem arbitror uel potius compertum habeo.Cæteris hominibus illũ :te etiã illo iniqorem.

Egeſtenſibus.

n Olite meos exules recipere:nemo unquã pha larim neque in bona :neque in mala referenda gr̃a uicit.Hoc uos ex leontinorum:& melitenſium cauſa probe intelligere poteſtis quorum alteris libertatis: le ontĩs ſeruitutis auctores fuimus. His quod triremes meas ſummerſerunt .Melitenſibus uero ꝙ ſũmerſas recuperare curauerunt.

Antiſtheni & thetimo.

e X his quæ miſi muneribus:antiſthene partem theotimus nihil accepit. Quamobrem alteri gratiam habeo:de altero nihil qror ille.n.quom accepit meas nõ mĩuit facultates.hic uero nullo me dãno affecit.

Menedi.

n On te peniteat bonum euaſiſſe: ſi uis a pater/ na iniquitate alienuus existimari. Aliter ſuperioris tēporis apud camarienſes bonam de te opinionē amit tes. Simulaſſe enim aliquando probitatem: non te ip ſa bonus fuiſſe uideberis.

Epiſtrato.

n On ſecus quam ad fortunatum aliquē ad mē ſcribere uideris. Ego autem conditionem meam tibi paucis explicabo. Scias me a prima infantia orbū fu iſſe. A iuuēta fati iniquitate patria exulaſſe. Res me as maiore ex parte amiſiſſe. Barbaris educatum eſſe moribus. Ex omni terra iniuria affectum profugiſſe. Neq; ſolum ab hoſtibus: ſed ab iis quos ſum benefi/ ciis proſecutus inſidiis circunueniri & tyrannum ui/ tam in tyrannide deprecari. Si hoc in quam eſt fortu natum eſſe fortunati profecto ſumus.

Onetori.

u T tu & omnes amici hoc ſane mihi facietis gratiſſimum: ſi nihil de me percōtabimini neq; curioſius inqretis: niſi quod ipſe uoluero. Eiuſ/ modi enī fortuna opprimimur: ut noſtra cognita con ditione: letari magis inimici: quam in cognita ægre amici ferre poſſint.

Iſonico.

a Liorum qui me læſerunt inimicitias: ut hor/ taris: libens obliuiſcar. Mortalis enī quom ſimus: in mortale (ut aiunt) odium ſeruare minime decet. Py/ thonis autem aduerſum me īmanitatem: nō: modo

uiuus obliuioni ñ mandabo:ſed ñē mortuus quidē: quod omnibus uita functis euenire conſueuit. Quippe qui iniqtatē omniū maximā ī me molitus ē. ſi q/dem poſt meū exilium erythiā uxorē quom eius nu/ptiis recuſatis:me ſequi uellet ueneno necauit.

Traſinori.

c Aſtellū qđ tu dū oppugnaret̄ reliqſti excurſio ne a teucro facta:ea celeritate euerſum eſt:ut ocius id captum:q̄ hanc epiſtolam ſcripta ſcias uelim.

Abaridi.

a Vdio te clarorū uirorū:cōſuetudinis gratia:ex hiperboreis ad nr̄as uſq; regiōes aduentaſſe. Teq; & pythagoræ phō:& ſtheſicoro poetæ:& aliis qbuſdā grecoꝝ p̄ſtātiſſīs ꝯgreſſū:& ab iis multa didiciſſe. Cupere autem te alios conuenire:qui te quas ignoras hiſtorias doceant. Quod ſi ab iis qui me calumniant̄ antea perſuaſus es:eſſe me qualem prædicant:haud facile eſt diſſuadere. Sin ueritatem:cum ab omībus: tum maxime a ſapientibus diſquirendam cēſes:ad me uenias:quemadmodū plæriq; alii clari uiri:mecū cōmoraturus. Ipſa.n.noueris ex piētia:cætera apud me & melius & hōeſtius:& ſi mihi de meip̄o libere loqui lic&:addo & hūanius quā præſēs fortuna pati uideat̄:& diſpoſita & conſtituta eē. phalariq; q hæc & gubernat:& ornat:& nemīe eoꝝ q maxime ī his lau/dantur:inferiorē.

Orſilocho.

ſ I pp̄terea ꝙ pythagoras philoſophus ſepænūero a m̄ accerſitus huc ueīr̄ noluerit queadmoūm eū q̄ mā fuger&ꝯſuetudinē laudaſti mihi caluiā attulit quod

nũc ad me ueñerit.& quintum iam meſem una me cum in uoluptatibus ſit:mihi profecto laudi ,eſt. Apud me enim ne breui quidem momento perman/ ſiſſet:niſi mores noſtri conueniſſent.

Egeſippo.

t V fortaſſe & alii conſanguinei qui ægre ferris cliſthenis exilium:eum ſibi male conſuluiſſe in his quibus patria pulſus eſt:nũtandẽ cognoſcitis:quom nullius remedii tempus ſit:niſi pœnitentiæ.Ego aũt quom inani gloria maxime in repu.uerſaretur: tum maiorem in modum eius uicem dolebam. Et litteris ad eum meis:rerum exitum teſtatus ſum. Ipſe uero honorum uoluptate elatus agebatur:fortuuæ imme mor.Et nos nugas & deliramenta ſcribere:tãq̃ reipu. omnino ex parte arbitrabatur. Vel potius ac ſi tyrañ nidis noſtræ gratia: nolemus quẽpiã uidere recte rẽ/ publi.adminiſtrantem.quo ad magis quam opus fu erit inflatus:ſuis ipſe flatibus proſtratus eſt. Suoq; ñ mediocri detrimento:non phalarim ciuilis guberna tionis propter principatũ:ſed ſe ipſum:uulgi penitus ignarũ cognouit.Eiuſmodi nanq; uulgus ẽ:ut ĩ ca/ lamitates ſe ſequẽtes alliciat:& prĩcipia euẽtibus nõ cõſentiãt.Ego igit̃ & q̃cunq; nõ omnino ſtultus eſt. mallẽ ut ĩcerta me multitudo ſibilis:quã honoribus ꝑſequeret̃.Odiũ nãq; eius citius q̃ accẽdat̃ extĩguit: neq; qbus exardeſcit tẽporibus ualde dãnoſũ ẽ.Eiuſ ãt beniuolentiæ opinio:exilia: mortes: ꝓſcriptiones uel his nihil tollerabilius affert. Per Iouem maximũ egeſippe:ut ſẽtimus:ſic te alloqmur. Populus omnis

temerarius ē, demens deſidioſus: ꝑrōptiſſimus in quodcūq; cōtigerit mutare ſententiam: ꝑfidus: incertus: uelox ꝓditor. fraudulētus. uoce tm̄ utilis & ad irā & laudē facilis. hoc ē ut q ī agēda re. pu. populo placere amittit: hōeſtis pereat cōtūeliis. Nōnulli tñ adeo īſaniūt: & temerario īpetu uel ea potius rabie ꝑcipites ferūt ut nō tātum filiorum fragrent deſiderio. & nuptiis intenti non libentius uxores conſpicentur: & pecuniaꝝ cupidi non ſic eis inuigilent: & armorum belli quoꝝ olimpicorū agonum gratias: ſtudioſi non tantopere horum ſingulis delectentur: quā qui miſeram gloriam: inanes honores: & plauſū in ſuum: detrimentum aucupantur. Quoꝝ uicem familiares maxime dolore. Inimicos uero lætitia proſequi oportet. Vos āt cliſthenis neceſſarii eū conſolaminiſi forſā iniqore aīo res hūanas patiat. Eiq; ne amplius his ſe rebus īmiſceat: ac ſi maiorē īmodū erret diſſuadetis

Autonoæ.

Argentū tibi poſt acceptas litteras morati miſſiūs exiſtimamus enim nō gratiæ modo tempus eſſe: ſed celeritatis. Tria igitur talenta: quæ petiſti: dedimus ut ſoluta pro filio mulcta: in patriā ab exilio reuocetur ne diutius profugus haberet. Ipſa nanq; experiētia plane nouimus. quam calamitoſum ſit exilium. Cæterum & alia tria ſponte noſtra dedimus: ut publicatas poſſeſſiōes recuperes. ī poſterū uero cliſthenē admoneo: ut a gerenda republica abſtineat: neue amplius his ſe exerceat negociis: in quibus publica utilitas: priuatū odium comparatur. Et licet ſuos ipſe

aff ectus nequeat moderari. Cõſobrini tamen utatur exẽplis: qui reipu. ignoratione patria pulſus: ne occupata q̃dẽ tyrannide: in ea reſtitutus ſum. Neq; adeo iucundũ principatũ exiſtimo: quã acerbũ exiliũ. Hæc ego per deos ad uos ſcribo: nõ quod quæ munera ad uos miſi dolore me afficiãt: ſed caſus ueſtros miſeratus. Neq; ut nihil ãplius uobis elargiar: ſed ut me in meliore fortuna utamini: in q̃ quem famili ares mei me utẽtur: his me promptius atq; liberalius exhibebo

Cliſtheni.

n On quod multi ſolẽt: qui quom admonitionibus nihil profecerĩt: re cõfecta: exprobrãt. id ego facere uolui: neq; iccirco hãc epiſtolã ad te mittẽdã arbitratus ſũ: ut ĩ quo p̃ter ſentẽtiã aberraſti: quom optimis meis nõ obtẽperares cõſiliis augerẽ tibi calamitatẽ. Nihil enĩ aliud mihi eiuſmodi homines moliri uidẽtur: quã conſiliũ ſuum maximis extollẽtes laudibus: qui in aduerſam fortunã inciderint accuſare: quod neq; ſuam ipſi prænorint utilitatem: neq; monitionibus paruerint. Ego uero quom impendentia tibi mala ĩtelligerem: ne his opprimereris: familiariter te admonui. Nunc in aduerſis rebus tuis: quæ utinã nunq̃ accidiſſent: ipſe quoq; tecum erraſſe: & tecum miſer eſſe mihi uideor: premonui ne accideret. Nunc autem ſeu caſu: ſeu conſulto: ita ſe res habuerit: tecũ ſimul dolore afficimur. Neq; ter aduerſa exꝑbramus fortunam: ſed p̀ro uiribus ea ne te opprimeret: contẽdimus. Hæc quom ad optimam matrem tuam ueneris: plane cognoſces. Tu uero iniquus es qui ne pa

tria quidem pulſus apud nos: ut tui amiciſſimos: exilium ſolari uoluiſti. Quod ſi alia qua uis cauſa feceris: iniquus ſane erga nos fuiſti. Sin ad eum qui te reprehenderet: quom præ monitus mihi non obtemperaueris: huc te uenire puduit: quodammodo tibi gratulor: quod tam recte ſapias. Quippe quem præteriti erroris puduit: in eundem non amplius prolapſurũ. existimandum eſt.

.Leontidi.

m Vltis uſus es ad camarinenſes rationibus ut bellum contra me moueant. Certo tamen ſcias non recte te ſuaſiſſe: non enim inanibus uerbis: quibus nos aggreſſurus es: te ulciſcemur: ſed rebus ipſis quas experti camarinenſes. rurſus irati phalaridis periculum facere noluerunt: quom ſuauiorem me amicum experiantur.

Ennenſibus.

e Go me uobis libertatis auctorem fuiſſe arbitror: de ea tamen non conqueror: & ſi ingratiſſimi erga me ſitis: ſed argentum quod mutuo a me accepiſtis redite quo adeo mihi hoc tempore opus eſt: ut p omnem ſiciliam pecunias mutuo petitum miſeri: Alii nobis liberaliſſime mutuarunt: ut leontini: & gellii. Alii promiſerunt: ut hyralenſes: & phintienſes. Quid igitur per duos animi uobis eſt: quom tot mutuatas pecunias nobis non redditis? quom ii in quos nullũ contulimus beneficium ſue nobis elargiant. Quod ſi illi q̃ nobis ꝓmiſerũt audierĩt ſibi nos iccirco

graues eſſe quod credita non exigimus, nunq̄d am plius quicquam nobis daturos exiſtimatis: Equidē non arbitror: ſed ſecum reputabunt. ꝙ q ſua exiger negligit. negliget etiam ſoluere creditoribus. his igit rationibus mea mihi non reddere tandem pudeat. Quod ſi hæc non pfecerint. non ignoretis eam nos ra tionem aggreſſuros: qua uos ad ſoluendum debitū compellemus.

Ennenſibus.

e X tot pecuniis quas mutuo a nobis accepiſtis: octo dūtaxat talēta: quo maxime tempore pecuniis egebamus. ut nobis ſolueritis reliquas uobis elargiri mōuimus. At uos neq; ſic modū ullū ſeruaſtis. quat tuor enim talentis ad nos ægre miſſis: reliqum ad huc retinetis. Et p deos non tam: iniquo animo hu ius pecuniæ quā largitæ gratiaꝝ damnum feriūs. Deciſio enim debiti: & ſi patiamur quattuor dūta xat talentoꝝ. īgratitudo ſupra decē detrimētū affert. Vos autem: & reddere ſimul & habere nobis gratiā iactabitis. q̄re nulla de ingratitudine ueſtra bōa ſpes relinqt. ſi quom reddendi facultatem habeatis: non tamen redditis. Quod ſi hac eſtis ſententia: quom a legatis ueſtris exhauſtum ærarium: & priuati pecūi as uos contuliſſe audiam. hoc etiam debito ueſtrā li bero ciuitatem: Vel ſi placet quæ accepit: reddere pa ratus ſū mō in reipu. utilitatem nō in eius direptores conferatis. quo fit ut pauperes publice ſitis. Quod autem in referenda beneficii gratia ſtatuas mihi eri gere pollicemini: nolite quæſo id contendere. ſimul

enim cum noſtra in uos liberalitate: hunc etiam uobis ſummptum condonamus.

Ennenſibus.

n On largitæ pecuniæ pœnitentia uiri ennēſes hanc uobis epiſtolam mittimus: ſed ut firmam a me gratiam ineatis: quom iure in periandrum animaad uerteritis. Nam quod uere ciuitas pecuniam habue/rit: ſed falſa utatur excuſatione: ut ea creditores priuē tur: inditio mihi eſt quod falſo furtum aducitis:: ſi quidem omni penitus ratione abhorret: eoſdem nūc tanq̄ pauperes eſſe & pecuniis indigere. nunc autē tā quā diuites multa ex publicis rbus ad raptores ꝓiice re. Sed aut raptoribus diuittes eē oportet: aut furibus pauperes. Quod ſi pecunias publicas tanquam diui tes raptoribus elargimī. Creditoribus autem ꝑ ciuita tis gubernatores tanq̄ pauperes denegatis Primū ꝗd ſane grauius eſt inique facitis: quom nemo uobis ī/iuria fieri patiat. Deinde lōge iuſtius eſt quod mu/tuo accepiſtis perſolueri creditori: quom diripientiū gratia non poſſitis: quam phalaride nomine īnume ris ſuis priuato pecuniis diteſcere periandrum: Itaq; licet uel pecuniis noſtris ſeruatis propriam mihi ha/bere grām: uel ꝑditis exigi etiā quas donauimus.

Hieroni.

q Vom multa de te: & de cōcione quā cōtra me ad leontinos ſtulte habuiſti dicere poſſim: nolo tamē ſupfluis uti uerbis: niſi ꝙ culicē elephas indus non curat.

Ariſtheneto.

n On iniquo animo ſenectam fero: neque tyran

nidis robur conſecuit: ſed phalaris. Tuo at̃ dolore af/
ficior: quom mihi tantopere timeas. Fatum nanq; ad
ueniet: & ſi ariſthenetus maiorem immodũ noſtri ſoli
citudine conficiantur: ſed longe moleſta. Satius ẽ enĩ
pati qui nil uereť. q̃ prius ſiqs timet: ut poeticis quoq;
exemplis ad te ſcribam. Melitenſibus.

P Erſuaſerunt mihi legati ueſtri: ut uobis pecuni
am mutuarem: quãuis in præſẽtia aſſiduis bellis his
exhauſtus ſim. Sed ut aiunt. ad amicos nulla utendũ
eſt excuſatione. Verum nolite quæſo nõnullorum
mores ſectari: qui quom mutuũ accipiunt honeſtiſ/
ſimis nominibus: quom exigitur: grauiſſimis credito
res appellant: rem profecto neq; iuſtam: neq; gratam.
Decet enim qui beneficium accipit eorum qui dede/
rint meminiſſe: & quo ad debito ſe ſoluerint: eoſdem
creditores exiſtimare. & ſiue boni ſint tã q̃ bonis: ſiue
mali tanq̃ malis id perſoluere. Si quidem & bõis mo
ribus prædito: & paruis æqum eſt creditum reddere.
Et quidem melitenſes: & quom mutuũ do: & quom
exigo: idẽ ipſe ſũ: & mihiipſi ſimilimus. Quibus au
tem datur ii mores pro tempore: ut aiunt. Cancleõtas
pro ſubiecto ſolo colorem mutant. Quippe quom ac
cipiunt: ut benemeritum: ut deum creditorem laudãt
Quom repoſcuntur in eum ut tyrannum: ut impi/
um inuehuntur. Præterea non ignoro longe ſa/
tius eſſe quom amiſſurus ſi pecuniam priuato ho/
mini mutuare: quam ciuitati. Nam ſi a priuato abne
gať: inimicũ unũ: & eũ imbecillũ tibi cõparas. Sin a
ciuitate: neq; damnum minus eſt: & plurimorũ odiũ

contrahis. Non tamen hoc uobis crimen ſcribimus: ſed ſine ſuſpitione pecunias mittimus. Aliis enim ĩ rebus ſemper uos memores: & in commertiis & nego ciis ueſtris iuſtiſſimos intelleximus. Neque ignoratis ignomĩoſius eſſe plures uni iniuriam facere: q̃ unũ pluribus. Non enĩ credibile: ut unus multos: ſed mul ti unum ueriſimilius contẽnant.

Melitenſibus.

n On laudum ueſtrarum contemptu melitenſes legatos ueſtros cum his ſignatis remiſimũs: ſed qm̃ non ſinunt me mea opera laudari. Vos forſitan qua lem me uideri uultis: talem apud alios exiſtimari ar bitramini. Ego autem non ignoro quod cæteri omẽs me malum exiſtimant. Vos uero & ſi bonum me di/ citis: nequit tamen ueſtra de me opinio aliis perſua dere: ſed potius ad falſas homĩum exiſtimatiões uo bis eſſem nocumento: quando quidem peſſimum ho mĩem niſi eiuſmodi uos quoque eſſetis: nequaq̃ lau daturos omnes prædicarẽt. Quamobrem: quom uos iniuſte mali: ego nulla ex parte meipſo demẽtior exi ſtimare: has laudes ueſtras ñ neceſſarias duximus.

Meneſicli.

f Ortuna tua admodum nos delectauit: quom & ſi maiorem immodum filium optares: filiam tibi genitam accepimus, quam eo tibi cariorem fortunã arbitramur: qđ loco filii nata ẽ. Solet nãq; filia: quam mares longe pluris parentes facere. Noſtra autem munera tum demum tibi grata eſſe ſenſero, quom ñ modo quæ mittimus prompte acceperis: ſed etiam

ſiquid quod nos ignoremus:tibi opus erit:nos certio/
res facies. Pluribus enim iam & magis p̄cioſis rebus
tibi opus eſt filiæ gratia.

Elcandro.

n Eq; tu:neq; hominum quiſpiam me unq̄ per
terrere uerbis fortaſſe:& ſi nihil dicam:mi dicere arbi
traris.ſed ne rebus quidem ſperet: quippe qui ñ igna
rus bellicæ rei ſum:neq; ĩiuſte:neq; ſupra uires quic
quam audeo;& frequentes & inſperatas temporũ mu
tationes nouimus. Fortunæ præterea ĩſtabilitatem:di
cere magis poſſumus quã audire. Accedit ad hoc q̄d
quantum nemo alius: cum nobis ipſis:tum deo con
fidimus:qui nos contra omnium iniurias tuebitu:
in quo certiſſima mihi ſpes eſt:ut quicunq; mihi ĩ ſi
dias moliuntur:in meam redigam poteſtatem.

Liſino.

n On ceſſabis abĩſaia inſane lyſine:neq; parces
tibi triginta annos natus:quin cum huiuſmodi pluri
bus grauiores quam ferre poſſis:inimicos tibi facere
experiaris.ſed & uerſus in me & tragœdias ſcribis: ac
ſi dolore me his afficias. Verum tu omni grauiores
tragœdia rès caueas.

Cebroni.

q Vid tandem noſtros mores admirati:ac ſi gra
uioribus utamur ſuppliciis in;eos qui nobis inſidias
moliuntur:his non preterre mini? ſed eorum q cru/
ciantur caſibus comploratis:eis non conſulitis:ne pha
larim iniuria afficiant. Longe enim mihi ſatius eẽt:
nõ compelli in huiuſmodi propulſandæ iniuriæ ne
ceſſitatẽ:& uobis ſane commodius non uti ſemper te

meritate. Nam ſi ueſtri memores non latent quo pa
cto in me conſuleretis: niſi talem me in ſuppliciis ex
hiberem? quo in maxima quoq; formidine his uos
exponatis. Nos igitur a crudelitate: ſi nos prius ab in
iuria ceſſabimus

Euthemono.

n Ihil in his mentitus es quorum me apud ſira/
cuſanos inſimulas: omnia plane confiteor. Verum ſi
pari ratione: & ego iis qui me ita lædunt: ut nulla di
gni ſint uenia & uos tam temere: & mihi & uobis īſi
dias moliri parceretis. neq; me quiſpiam tanq̄ nefari
um accuſaret: neq; ueſtrum: tanq̄ grauiſſimo affe/
ctorum ſupplicio miſereretur.

Cleobu lo.

n On pſuaſiſti camarinenſibus: ut bellum mi
hi indicerent: quo maiorem immodum ſingulis con
cionibus annitereris. Quippe qui non ignorant re/
bus ipſis: non oratoꝝ uerbis bellū geri. Quamobrē ſi
uis ut id aggrediāť: utile futuꝝ eis oſtēdas Quod ſi
ne hoc q̄dē pacto morē tibi geſſerit. mutata ſētētia: cō
tra admōeas. ita fortaſſe res tibi ad uotū ſuccedet. ex
duobus enī alteꝝ ī præſētia: aut ſētētiā tuā īutilē: aut
cōſultorē nullius rei opināť. ego uero utrūq;. Certo tū
ſcias uelī: quæ cōtra nos adortus es: nō īanibus uer/
bis ulciſcemur: ſed rebus: q̄s expti: nō āplius mihi īſi/
dias moliri ſūt. Quod quom camarinēſes plāe ſciant:
nolūt rurſū irati phalaridis piculū facere. quom ſua
uiorē me amicum experiantur. Cleodico.

n Dmodum grauia ſupra uires tuas conſultaſti

cléodice.undé tibi ſpēs phalarim poſſe malo aliquo afficere:ut rem gratam facias thracis credonis nepti: uxori autem antandri qui dominum ſuum ĩteremit: ex quo contra naturæ legem iniuria illata ditatus ē: ſed in tantam non prorumpam indignationē:ut ſce/lera tua uerbis proſequar. Nam ſi te quem ulciſcere mur dignum putaremus:non uerbis dūtaxat: ſed re ipſa te ulciſci. Et quæ in nos machinatus es:in caput & genus tuum retorquere poſſemus.

Neoliadæ.

n Ihil grauius in te conſulere uolumus: quom plura in te bona q̄ mala inueniamus. Quamobrem hoc unum ex melioribus fieri uelim:ne me grauiori animi affectu contra te uti cogas.

Polluci.

a Dmirari ex tuis expiſtolis admodum uideris uitæ meæ mutationem:quod quom ſuperiori tempore audentius quam tyranni ſoleant:libere me omni/bus crederem. Nunc ne neceſſariis quidē ad me adi/tus pateat. Ego autem meticuloſior omnes fugere mihi perſuaſi. fidem enim non modo non in aliis: ſed ne in amicis quidem firmam inuenimus. Iccirco oīa ſummo labore expertus:inhabitabilem lybiæ ſolitu/dinem:& auia numidarum luſtra:quam cum homi nibus uitam agere:prætulerim. Quippe qui cū leoni bus tutius uiuere:& cum ſerpentibus ſomnum capere:quam cum noſtræ ætatis hominibus poſſem. Vſq; adeo nos ex multis uariis:frequētibuſq; fortunæ mu tationibus periculum fecimus.

Polluci.

l Onge grauius iniuriam patior: quam ꝑuniã pollux. nõ quemadmodum dixiſti & pati me grauia & inferre. Ego enim eos qui me iniuriis proſecuntur: & bis & ter uenia dignatus ſum. Nemo tamen eorũ eſt quẽ prĩo deprehẽſũ iterum malũ uideri pudeat.

Polluci.

q Vi contra nos eorum quos iure ĩteremimus gratia bellum parant: ſi quamobrem id faciant audirent: & plane intelligerent: eſſent profecto uoltores appellandi. Tu autem nos apud ſiracuſannos accuſas & ultoris quidem nomem: tanquam grauiſſimũ appellas. Cauſas uero cur poenas dederint: ꝙ maxĩe oportuerat tanq̃ inexcuſabiles nunq̃ afferre uoluiſti. Opus enim erat orator pollux: & mortẽ: & mortis cauſas ſimul oſtendere: ut per eas auditorum indignationem: contra quos concionatus es: uehementius excitares. quas: ſi te aperire puduit: quo iure earum gratia bellum geratis non uidemus.

Engienſibus.

n eq; cauſã q̃re iuſte uos non ultus ſum: neq; ulciſci uellem: uires mihi deeſſe uideo: neq; uoluntas đ cerit: ſi nos nullo pacto reuerti fueritis. Quom iam ſic perdito paſſioni: qui apud uos commoratur: uiſum ẽ uiros quos tertium iam menſem ſeruatis in carcerem interimetis.

Nicyppo.

q Vod dona noſtra acceperis plurimam tibi habeo gratiam. Ego autem quod dicebas te ſyracuſanos timere: ne ſi meas pecunias accipere te in/

elligerent:grauius in te conſulerent. hoc ſtatueram ſi ea recuſaſſes: te tanquam acceperis accuſare. ut & accipienti tibi & recuſanti idem impĕdiſſet periculũ: uel potius alterum minus: alterum omnino peius. Nam ſi non accepiſſes: & ego te accepiſſe: inſimulaſſē certe accepiſſe crederéris. ſin accepiſſes: & ego ſerio nihil me dediſſe aſſeruiſſem: proculdubio omni abſoluereris ſuſpitione.

Nicarcho.

n On cogis camarinenſes contra me bellum gĕrere: ſed a me ſuperari. Atqui ſapientis uiri officium ē. ante uerba: rem ipſam: ante rē diligentius quoq; eius exitum conſiderare. Ipſi iam pridem tuas conciones negligunt: te autem non pudet ex tribunali tua illis oratione grauiorē eē: quã mihi cõtra quē cõciõaris.

Leontiadæ.

n On hac duntaxat epiſtola: ſed ſæpenumero iam ad te ſcripſi nullam aliam de uxore gratiam te relaturum: ſi propter nuptias beneficium a nobis accepiſſe: & gratiam nobis referri arbitraris: quam ſi eã amaueris. Cuius cauſa affinitas inter nos coniuncta eſſe uidetur.

Thimoſtheni.

m Ilitum pars in caſtello excidat: pars maris incurſus exageret: ut æſtu ſiccato: fertilis campus redatã Alterutri autem priores opus profecerint iis gratia referatur.

Cleomedinæ.

m Vnera tibi ad corporis exercitatiouem miſſimus: olei ſcilicet metretas ducentas. & frumenti me

dinos quadrigentos. Quæ ãt iuuẽtutis mũera ſũt: ad filiũ tuũ: & uinũ: & librarios ſeruos: & ſtheſicori poe/mata: niſi ſi racuſãoꝝ qſpiã: nouarũ reꝝ gr͞a: hæc a tyranno miſſa ſuſpicentur.

Gorgiæ.

c Aeteras epiſtolæ tuæ particulas recte ſcriptas futuri autem temporis hortationem: admodum ſup fluam arbitror. Ego enim neq; mortem: neq; mortis genus effugio: & ſapienter quidem. fatum enim ab hominibus non regitur. & profecto quicũq; huiuſce modi perſcrutatus: aut bona: aut mala: futura metu/et: eum ſtultiſſimum exiſtimo. ſiue præuideri futura ſiue præuiſa caueri poſſe: ſibi perſuadet. Quod ſi eui tari nequeũt: quamobrẽ ea præſcire amittitur. quom ſiue ſciat: ſiue neſciat ſit futurum. Si uero quom co/gnouerit euitari etiam poſſe: & diſponi: & in aliud q̄ præuiderit tranſferri: & peius fatum meliori mutare dixerit. Ego ſane non arbitror: dei nanq; hoc opus ẽ: ñ hominis. Cæterũ ſiquis eos meminerit: qui iouis filii feruntur. Eacum ſcilicet. Ninoem & Mhadamãthũ: & alios ſemideos: neq; immortales fuiſſe: neq; aliter q̄ pro ſui fati neceſſitate mortuos: ſi neq; fatũ neq; mor tem ægre tulerit: aut formidauerit: minime mihi ſtul tus uidetur. Maximo igitur ſtudio idem in certis re/bus tuis ſentire animum inducas: ut nullam illorum curam ſcuſcipias: quorum nos nihil ſcias eẽ ſolicitos.

Nauſicli.

q Vod iam ſepenumero ad te ſcripſi: & ſi her/mocrates uel qui uis alius philodemi filiam uirginẽ dona a me accipere impediat: ego nihilominus elargi

or:& parem uel maiorem potius laudem aſſequor.
Quod quom propter tyrannidem nulla in re cogna/
tis meis ſin conferendus:eis me tamen liberaliter ex/
hibebo. Ad eos autem qui mihi exprobrant quod lar
gitionibus perſuademus:hac utimur excuſatione: q̄
quibus liberales ſumus:eos pro humanitate cogere n̄
poſſumus.

Lacryto.

q Voniam pro huiuſcemodi ſpe:nobis tantopere
timentibus periculis exponi non oportuerat: noleba͂
grauiores exitus experiri. Verum ex quo uirtus tua
noſtrum uicit timorem:bene quidē eſt: & bono uſus:
es auſpitio.quod & alia tibi aduota ſint ſuccenſſura
nihilo tamen magis:& ſi ſaluus ſis confidimus: ſed
quo ad incolumis redeas ſolicitamur. Que igitur in
profectione tua te admonui:eadem cures uelim dili
genter:ut poſt habito oppido lacrytum nobis ſerues ī
columē. Quem pro omnibus locis ciuitatibus: tyrānī
dibus:& ipſa deniq̄:per deos:anima mihi eē arbitror.

Lacryto.

u T tuarum promiſſionum memento lacryte:
& phalaridis ſolitudinis curam habeas. Quāta ami/
corum inopia laborem uides. ſcribo autem timide:ne
q̄ multorum uires formidamus. quippe qui lōge ſūt
noſtris inferiores: neq̄ noſtrorum imbecilitati quom
omnes hoſtes uiribus excedamus:ne maiori iam ſtu
dio fortis apparere cōtendas. neq̄ ægre feras res belli
cas. niſi omnibus militiæ muneribus tempori adſis.
Memento autem quod depoſitum tibi teipſum quō
a nobis dimiſſus es:commiſiūs: quod nobis ſaluum

reddere promiſiſti:id nunc maiorem immodum rogamus.non ut te & ingenio tuo quicquam indignū facias:quod a lacryto fieri nequit:ſed ut in aliis certaminibus uirtutem tuam poſſis oſtendere. Nunc uero:& ſi teipſo paulo molliorem in aliis rebus præſtātiorem te exhibere poteris:

Lacryto:

q Vod filii tui obitum iniquo aio feras:uēia profecto dignus es.& me quidem maxime tui miſeret.nec ſecus a quiuis tuorum familiarium caſum reputās doleo. Et ſi in his duriori natura ſi:ea ſcilic& gratia quod qui immodice aduerſis rebus angūrur: eos nihil proficere intelligo.Maximum autem calamitatis tuæ debet eſſe ſolacium.Primum quod ꝑ patria fortiter in bello filius tuus occubuit.deinde ꝙ in ipſa uictoria pulcherima eum morte fata honeſtarūt. Poſtremo ꝙ nullo turpitudinis genere uita coinquinata:morte proprias uirtutes finiuit : Incertum enim eſt an bonus uitam in deterius commutet.Rebus nanꝙ hūanis fortuna maiori ex parte:nō uoluptates dominantur.Qui autem irreprehneſibilis moritur:ī optimo gloriæ ſtatu collocatur. Puta igitͬ ab eo & quod genueris:& quod educaueris:meritas gr̄as accepiſſe. quom ad mortē uſque ī uirtute & bonis moribus ꝑſeuerauerit.hanc ei uicē redde:ut modice & æquo aīo eius mortē feras.

Liſidi.

n On admiror quāobrē neq; p̄ris tui:neq; filii ſimilē qcquā hēas lyſides.Nō.n.lyſicratis filius:neque neoptolōi pr̄ es:qd̄ & mr̄em tuā & uxorē multis ſiculis

affirmaſſe aiunt:& propterea maximam laudem cō ſecutas. Vnum enim:& hoc eorum e numero ē quæ laudem merentur:ut nemini:maxime his quos noui mus:mentiamur.

Thimoleo.

n On peccare merito fortaſſe:& iure ipſo dei exi ſtimatur. Peccare uero & iccirco poſthac cautiorē fie ri hominis. Qui autem neque quom peccat: neque quom aduerſam incidit in fortunam:ſibi cauet: ne/ ſcio an alius exiſtimari poſſit quam omnino malus. Turpiſſimum igitur eſt:& adhuc enim proprius ac/ cedemus:eum qui ſtultitiæ ſit factus exēplū: ne ſua quidem ipſius calamitate bonum fieri.

Phœdimo.

p Erſuaſi ſumus iam tertio nullam abs tē īiuri am accepiſſe:& ſi in ſingulis accuſationibus nō leui in crimine ſis ďprehenſus:ſed qualem te eſſe uellēus: teq; erga nos eſſe decuit:talem arbitrati ſumus:& ac/ cuſationum crimina:eo quod timuimus deprehende re de te ueritatem:falſa duximus. Certo tamen ſcias qui nihil aliquando mali commiſerunt: quom illa ta metuunt crimina eos fortunæ iniquitate uiſos: nō iniuria puniri. Cura igitur ne aut mores qui te īimi cum arguant:aut fortunam exhibeas. graue autē tibi uideatur: non id ſolum quod quom ſæpenumero a me in ſingulis iniuriis tuis beneficia acceperis:his: ut te decuit:non reſpondiſti. Ego enim non ſinam hu/ manitatem malitia eſſe inferiorem: ſed etiam ne te ipſo erga collata in te libenti animo a nobis

officia: inclementior uideatis.

Ageſilao.

t Heleſippe ægre mihi ferre uidetur tuã apud ſiracuſanos moram. Quippe quæ adeo cupide: adeo pudice: uxoris munere fungimur: ut teſtetur nos tanquam qui in te graue habeamus imperium: te diutius abſentem ſe non perpeſſuram. Suum præterea patrem implorat: intelligis fortaſſe quid minetur: & certo facturam ſcias. Neque enim alienum a ſe uirũ exiſtimari poteſt negligere. Ipſa ut cogere te poſſim ad reditum arbitratur: ego autem illam. Nã neque tam phalarim quam theleſippum te arbitror formidare: Redeas igitur. & deſiderantibus te redde. ſiue nos magis: ſiue illam reuereris. quæ profecto digna eſt quæ plurimum ametur.

Polymneſtori.

m Vlta & magna nobis teſtatur lacritus & aliis de rebus: maxime autem de ſocietate ſcutatoꝶ. Tuo enim & pugnantium uirorum ſtudio oppidum captum affirmat: & equos ſuos tibi ut uidetur elargiendos hortatur. Ego uero: & ſi oĩa mea munus a me acciperes: adhuc timerem ne tuo uincerer beneficio. At nunc quom neq; munera noſtra accipias: uinci ſane tyrannum a priuato confiteor. Quod ſi impræſentia tertiam predæ partem inter milites diuidendam non acceperis: quã quom mox tibi lacritus largiretur recuſaſti. Certo ſcias ſeniores nos non in beneficiis conferendis: hoc. n. ĩ tua non eſt poteſtate: ſed in accipiendis poſt hac fieri cogeris.

Polymneſtori.

Imuiſti noſtras minas quom rurſum ut te ro/
garem non oportuerit: predam enim ut cenſuimus
partitus es & periculorum ſocios premiis honeſtati. &
recte quidem delectaſti nos: & iniuriaſti ne quid abs
te petere dubitaremus. & ſocios: ſi quando uſus ue/
nerit: ad pugnam proptiores reddidiſti. Quis enim la
borum onera nullo propoſito premio: ſubire unquā
uoluiſſet? ſane nemo qui eorum periculum fecerit.
Hæc igitur aliorum uel potius utilitatis noſtræ gra/
tia accepiſſem: ut ſcilicet milites: ſi imposterum iis
nobis opus fuerit promptiores redderes.

Liſandro.

p Ræuenimus quæ miſiſti auxilia prius enim
quam ad euclide ueniſſent hoſtes conſpicati ſumus.
Quare nihil ad pugnam utilitatis abſente conducto
milite cœpimus. Ad opinionem uero & laudem plu
rimum ad paucos neque bellatores nō ad omnes ui
ctoria referenda eſt. ſed quom grauioribus nos ipſos
piculis expoſuerimus: maiora pmia ſumus aſſecuti.

Arimacho.

n On ægre ferimus calumnias neq; habitāde no
bis a noſtris hominibus opinionem: quom uideāus
omnes æque iniuſte facere: ut longe iam iuſtior iniu
ria quam iuſtitia exiſtimetur. Tantum autem abeſt
ut opera mea abſcondam: ut in his audeam dicere:
aliis quidem natura: mihi uero neceſſitate continge/
re talem eſſe. Confitemur iniuſtis nos commoueri af
fectibus hoc tamen aliis quoque omnibus inſitum ē.
Verum hoc intereſt quod nos tyranni noſtra freti po

teſtate:quæ facimus palam profitemur.priuati ſup plicii mœtu abnegant.

Polyſtrato.

e T ad alios omnes amicos litteras miſimus:ut q̄primū agrigentum ueniant:& te obſecro ante olym pia uenias. Volo enim amiciſſimorum collegio acci to:quemadmodum alias res meas curare diligẽtius & de rebus magnis & grauibus cõſilium capere:nul lo tamen uos aut labore:aut incommodo afficiam:ip ſe enim mihi ipſi ſatis ero:ſed tamen ueſtram ſeq̄r ſẽ tentiam:ut ſi in principatu preſtitero:ſæpẽumero uos & accipere comiter:& ↄplecti poſſim. Sin fortunæ iuſ ſu deiiciar:ultima accepta ſalutatione eorũ quæ ege rimus memores ualeatis.

.Poliſtrato.

e Go eorum neminem in quos beneficia cõtuli neq; tibi neq; cuiquã palã fecerĩ:ñ. n. ut quæ a nobis recuſas mũera accipias:q accipiũt ĩdicare: neq; iis q ſine ſuſpitiõe accipiũt ex ꝓbrare lic&. Neq; eũ ñ accu ſandũ cẽſemus q aut ſua p̄dicat bñficia:aut prædicã tibus aures accõmodat. Verꝝ q p̄ter uolũtatẽ meam ui & ĩiuſte multa ex rebus meis diripuerũt:tu te repu tare potes. Atq plurimos ĩuẽires q oĩ cõatu aliena d̄ tinere cõati.neceſſario tandẽ reddiderũt:& belli & ar/ moꝝ mœtu nõnulli ĩiuſtiſſime. Sed & omniũ piiſſi me ꝓ uiribus detĩere cõtẽdẽtes:ĩiq̄s tandẽ & ſceleſtes pecũias ĩ tot piculis ſeruaŕ ñ potuerũt:q̄s coactos ac cipere:reſtituere oportuit. Quem nam tu per iouem imitatus es? ut munera a me accipere nolueris? Nã

excuſationes quas ſimulando afferas:& hac & innumeris aliis rationibus refelluntur:ſiquidem ipſi īimici pecunias impias confitentur:niſi hoc interſit quod illi iniuſto rapinæ nomine impietatē etiam adiectā ui habere conantur. Tu uero iuſte a fideli aīo ſponte acceperis.

Aſtypalenſibus.

n Vllo me maiori dolore affectum īuita mea cōſcius mihi ſum uiri ciues:quā̄q̄ multis & opinatis caſibus agitatus. Nullaq; maiori lætitia :qppe qui neq; expers ſum uoluptatum:incredibilem dolorem illa mihi dies attulit:qua patria iniuſte pulſus ſum:quod quidem etiam commerentibus eſt grauiſſimum. Lætitiam autem quom mei publice recordati pro tempore litteris me ueſtris tanquam bene īſtituto & ueſtri ſtudioſo in ueſtris uſi eſtis neceſſitatibus. Non tam:ut arbitror:gratia ex decretis qppiam accipiendi:quam teſtimonio quod publice quidem:ſed iniuſte exulaueri. Et ut exilii mei auctores arguetis Neque enim petere ab in uiſo gratiam:neq; accipere quiſquam patitur:ſed non huius temporis ē: ut de uobis tanquam amiciſſimis conquerar. ꝙ ſuperiori tempore nunquam me uſi ſitis:ſed ut gratiā habeam quod nūc me utimini. Vos igitur quæ a nobis accipitis dare profecto uidemini. adeo petitionem ueſtram in beneficii locum aſcribimus. ſiquidem non tanta acciperem uoluptate:quanta dedero. Quid enim patrie amatori pulchrius? quid glorioſius quā̄ uideri ſuis ciuibus benefacere? :quod litteris ueſtris mihi elargitum eſt. Quod uero ſerius ad uos mu/

nera nr̃a peruenerit: quã uolueritis: neque me: neque ueſtros legatos: ſed hyemẽ, & anni tẽpora accuſabitis nemini ſtudiũ nr̃m defuit: uerũ in modicis tempeſtatibus factũ eſt, ut ne ſummis qdem audaciis nauigari licuerit. Quod ſi quæ mittimus maris piculis ſeruabunť: gratiã fortunæ habere nõ errabitis. Cæterum ea uobis legati reddẽt. Eolophus ãt cui una cũ iis pfecto ad uos epiſtolã dedimus: ſinguloꝝ rõnem exponet. & que & quot mittimus ſignificabit. reliq̃ ex ſentẽtia utamini. Pecunias uero ĩ patriæ reſtitutionẽ ornamẽtũq; ĩpendatis. Neque meis hoc admõitiõibus: ſed cõſilio & uolũtate ur̃a faciũdũ reputetis ueli. Nemo enĩ aliẽa uolũtate bonus nũquã fuit: ſed ſua. At ſi quod de uobis ſuſpicãdũ ẽ: quod ad aliud elargiť: ad aliud abutimĩ: nõ neceſſariũ. Certo ſcitote nullis uos mũeribus tãtopere uitupandos: q̃ q dederit laudãdũ. Vt. n. abſurdũ ẽ q patria exulet ſuis pecũiis eã ruentẽ reſtituere: ſic q eã ĩcolũt cadẽtẽ negligere. neq; alieno qdẽ ſũptu ad eã reſtituẽdã cõtẽdere. Atq ſi dignũ iudicabitis: nõ ſolũ hæc me uobis miſiſſe mũera ſed & populo: ciuitati: & diis patriis. Tũc de cõſilio ueſtro maiorẽ laudẽ aſſeqmĩ: quã q pprias pecũias miſerit. Quis enĩ ignorat: mũera dãtis eſſe laudẽ: rẽcte at his uti accipiẽtis. Velĩ eqdẽ uos uirtutis: potius q̃ liberalitatis nr̃e teſtimoniũ accepiſſe. Alteꝝ. n. benigni ãimi: alteꝝ opulẽtiæ fortunæ laudẽ oſtendit. Valete.

Athenienſibus.

Ehit ad nos faber ueſter pilaus atheniẽſes opa nobis ĩſigni admodũ arte elaborata afferẽs: qbus dele

ctati humane eũ accepimus.& dignis muneribus cũ
artis:tum patriæ gratia donauimus. Non multo poſt
tempore taurum naturali ſtatura maiorem fabrica
tus:agrigentũ petiit. Incredibili affecti ſumus uolu/
ptate:quom officioſum animal:& homini ſociũ acce/
pimus. Et profecto id nobis ſpectaculũ regiũ :& opus
laudabile uiſũ eſt. Nondũ enim in eo latentes crucia
tus oſtenderat. Reſerato autẽ latere omni crudelitate
plenũ:omni morte inquius ſupplicium apparuit. Tũ
perilai arte laudata mores puniendos duximus:ſui/
q; eũ ingenii periculũ ante alios:quoniã ipſo aucto/
re peiorẽ inuenimus neminem:facturũ merito cẽſui
mus. Is igitur in taurũ incluſus:circũ ignẽ. ut oſtende
rat:accenſo:diræ artis uerũ perhibuit teſtimonium.
Neq; enim qui cruciaretur uidimus:neq; lamentati
ones audiuimus:eiulatus tantum intus excitos admi
niſtratorum aures æs emugiebat. Verum athenien/
ſes quom uos iniquo animo fabri ueſtri interitu fer
re:& mihi ſuccenſere audiam: maiorem immodum
admiror:neq; hactenus id mihi ꝑſuadeo. Si enĩ qđ
grauiori ſuppicio in eum non animaduertimus nos
accuſatis:grauius profecto nõ inuenimus. Sĩ ꝙ nul
lum mereretur:mihi ſane uidemini:quom præ uobis
humanitatem feratis:laudare crudelitatem ſiquidẽ:
aut unius hominis opus:aut uniuerſæ ciuitatis id eẽ
oportet. Vtrũ ſit ueſtro tãdem erga me animo digno
ſcetur. Nam ſi iuſte perilaus periit:& nemo athenien
ſium illius ingenio eſt:aut moribus de beneficio nos
accuſaretis. Sin iniuria interemptum dicitis:mox pro

fitemini nihilo meliores eſſe uos perilao. Me autem nondum pœnitet ac ſi iniuſte egerim: niſi mihi ipſi uidebor præter iuſtum egiſſe. Atqui nemo ius a tyrãno requirit. Quod enim ad eius ſalutem facit: id iuſtum uidetur: Cæterum meam ego cautionem: & prĩcipatus munimentum tutiſſimum abſtuliſſe mihi ꝑfiterer: ſi iniuſte ĩ perilaum uiderer animaduertiſſe. Sed mihi perſuaſus neq; uobis: neq; græcorum cuipiam eo illum ſupplicio iniuſte affectum uideri. ꝙ in alios excogitauerit. fabrum ueſtrum cum alioꝝ: tum mea maxime gratia puniendum duxi: ſiquidem eo munere aliquo me eiuſmodi ſupplicio dignum arbitratus eſt. Et licet tormentum nobis contra coniurãtes in nos acerbiſſimum inuenerit: noſtrã tamen cautionem in quibus iuſti iudices conſtituimur contempſimus: ipſum duntaxat ius reputauimus. Neq; enĩ ignorabam ſi longe etiam peiores impune dimiſiſſẽ mihi profuturum. Noram mãſuetudinis ueſtræ opinionem magis inſidias concitaturam. Intelligebam huiuſcemodi perilai ſupplicio uniuſcuiuſque in me ſtudium allaturum. Videbam forſitan ſatis mihi futuꝝ ui ipſa uti ꝑꝑ ĩ me ꝯiurãtiũ neceſſitatẽ. Hoꝝ nos omniũ ñ ĩmemores poſthac cuiuſq̃ laudũ ĩdigi. Impiũ tñ putauĩus hominẽ homĩbus huiuſmodi mortẽ excogitãtẽ ĩpune dimittere. Iccirco qbus ipſe alios nihil ĩ eũ ĩiuſte molitos iiſdẽ eũ artibus pdeř uoluĩus Et merito ſãe a nobis: quos tali mũeř dignos exiſtĩauit ita mulctatus ẽ. Fortaſſe quiſpiã ueſtrum athenienſes: noſtris auditis rationibus quod hiſdẽ cruciati

bus quos:ĩ alios excogitauerit:auctorẽ ꝑire oporteat ĩ
nũeris me furiis đberi:uel potius oĩbus ſuppliciis ũa
tñ aĩa ñ ſuffectuꝛꝫ:& mihi ipi meritas pœãs me præ
ſcribere arbitrabiť. Verũtñ ſi oĩ amoto odio: iuſte rẽ
ipſã reputare uolueritis:ꝑfecto ñ ſpõte nña nos hæc
facere:neqꝫ quæ fortunæ iuſſu patimur iure ꝑpeti co
gnoſcetis. Nã quom ꝑꝑ tyrãnidẽ liceat nobis crude
les eſſe:id tñ:qn malũ ſit ñ ignorãus: & qđ opa:nr̃a
corrigi nequeãt.id ꝑfecto grauiſſimũ cõfitemur. Vti
nã ad ea neceſſario ñ cogeremur:nemo alius præ no/
bis ut bonus laudari poſſet. Et q ſnã ur̃m atheniẽſes:
aut q̃s alius:ĩſidiis ĩ ſe depheſis eaꝛꝫ auctores oĩ uin
dictæ genere ñ ꝑſeq̃reť:q̃rereť? Quod quom eiuſmo
di pilaũ ĩueĩũs:ſupplicio: duxĩus afficiẽdũ.nec igno
ro peſſĩe mihi cõſuluiſſe.ſed me cõſolor:qđ ñ ſponte
mea hæc facio:qđ iis quos ulciſcimur ñ euẽit.:Eq̃dẽ
ſapiẽtiſſimi ĩdigenæ atheniẽſes:ĩ hoc ego mores ue/
ſtros imitatus ſũ:ille ãt tyrãnoꝛꝫ.Iuř igiť:ñ q̃les natu
ra ſumus:ſed q̃les uos ipe effĩxerat:ĩ ſe exptus ẽ. Cer
to tñ ſciatis uelĩ:qđ neqꝫ ego priuatus pilaus eſſẽ:ne
q̃ ille tyrãnus phalaris. Vobis ãt nõ mõ ignominio/
ſũ ẽ:ſi ĩiquo aĩo illius feratis ſuppliciũ.ſed: ſi huiuſ
modi uiros ꝑpetiemĩ. Omĩo.n.hũanũ genus ĩiuria
afficiebat:quom ea excogitaret tormta:ſed præcipue
uos crudelitatis arguẽs:peculiares:natiuo ſue ciuita
tis ur̃æ mores coĩquĩabat. Oẽs igr̃ hoc:pilai ſuppliciũ
laudaturos arbitramur. Digni.n. hac ſẽtẽtia tales ci
ues:ſiquis tñ fuerit:cui huiuſcemõi mortis genus nõ
placeat:id & perilao ingratũ fuiſſe non ignoret.

q Vadam ipſius tua ſententia uſus:ad multoſ ex amicis uerba feciſti:ea forſitan gratia quod factũ eſt:ut tui mihi ſermones infererentur. Quod ſcilicet poſt artificem tauri perilaum alios eodem cruciatu ĩterimere nõ oportuerat:eo quod propria mea laus periret. Ego autem illius ſupplicio mihi laudẽ nõ quæro:nec laudis gratia ſic in perilaum animaduerti. neq; quom aliorum ſupplicia mihi crimini dantur:iniquo animo fero. A mala enim uel bona opinione ultio ſeiuncta eſt. Certo tamẽ ſcias:quoniam alii ĩ tauro cruciandi erant:iccirco in perilaum animaduertimus. Pro æreo enim opere munus:non mortem:merebatur. Aequum igitur fuerat illorum cauſas in perilaum:& in omnes qui in eiuſmodi fortunam eos uenirẽ cogerent referri. Quod ſi nos ab inique ſtulteq; iudicantibus referretur:nõ ægre ferimus. quoad iure ſupplicio affectos qui a nobis interempti ſunt oſtendere poterimus. Siquidem nos a primo quem omniũ hominum:uel humanæ ꝑs otiu naturæ gratia : igni abſumpſimus:exorſi itidem de omnibus diſquiretis. At qui ſi pilai & alioꝝ quos alienaꝝ iniuriaꝝ cauſa punimus ſupplicium laudatis: ꝓfecto ĩiuria nos accuſationibus proſequimini. ſi eos qui ꝑfide capiti noſtro inſidiis imminenr morte ulciſcimur. Eſſem nanq; omnium ſane ſtultiſſimus:ſi aliorum gratia:ſontes etiã ſi mihi benefacerent ulciſcerer. Ego autem qui mihi inſidias moliuntnr impune dimitterem : & in alienis rebus infamia ſuſcepta:quom adeo ĩſidiantibus for

midoloſus uidear mea ipſe pericula contennerem. De ſine igitur & tibi & mihi moleſtus eſſe.

Niceo.

n On uidet tibi graue eculeũ taurus: neq; alia quæ hẽmus tormẽta. Ex quo oẽm ad illã miſericordi am: quom nobiſcũ pugnaturus non ſis: cõſũpſeris.

Cleomedonti.

t V me: ut audio: accuſatiõibus pſecutus: miſe ros cleõbroti caſus deplorare nõ deſinis. Ego uero te cleomedõ: & lõge illo iiqora audẽtẽ & omĩo ĩbecilio/ rẽ. ĩ nr̃am uenturum poteſtatem non dubito.

Cleomedonti.

ſ Eptẽ his & triginta quos ĩ camarinẽſiũ cõcione cõtra naturã ĩmaniſſime ꝯflatos cõquereris: uellem eqdẽ cõtẽtus eẽ: & p iouẽ deſidero. ſed uideo mihi p quoſdã nõ licere quĩ res ulterius pgrediãt. Ipſe. n. no uẽ & trigĩta fieri cogis: quõ te: & ſtultiſſimũ epyther/ ſẽ illis adiicias. Neq; idẽ ẽ an ur̃is me calũniis afficia tis: an peſſimi meis. pareatis ultionibus.

Timandro.

q Vod ĩ præſẽtia camarinẽſes exercitũ cõtra me excitauerĩt: illius forte tẽporis tibi ſolaciũ prebet: quo magnũ: leui de cauſa. bellũ ut moueãt: a te pſuaderi nõ potuerũt. Veꝝ quom ſpes tua te fruſtabit. tũc p meritis: nõ eorũ quæ feciſti: ſed quæ patieris dolebis. quæ tñ tibi ſolacii utilitas? Nã ſi nos pſuaſuri fuiſſe mus: ut ueritus es: nõ temerẽ forſã nr̃i formidine egiſ/ ſes. Nũc ãt ne ĩ cæteris quidẽ rebus minĩo nos dolore affeciſti. Te ãt neque idoneũ reddidiſti qui noſtris

cruciareris ſuppliciis. nulla .n. tibi morte opus ē: quō tot torqaris calāitatibus. Immo ſi fieri poſſet lōgius tibi uite ſpacium quam natura ferat præſtari oportet.

Timandro.

c Onciones tuæ ad camarinēſes thimāder & multa eo℞ commiſeratio qui a nobis interempti ſūt īuitū me per deos compulerūt: ut in tau℞ cleombrotū ītruderē. Quippe qui ueritus ſū: ne ſi ego a cruciatu deſiſterē: deſiſteres & tu contra me ciuitatem concitare. Libenter enim rē meā populo gerendā ꝓbeo: q̄ diu tuas ꝑpeti orōnes camarinēſes puduerit. Cuius ego cōſilia nō modo ī phalarī: ſed ne in phalaridis quidē ſeruulū nullius momēti duxerit. Quod ſi utile eſſet camarinenſibus cū agrigentinis bellū gerere: non tñ facile perſuaderi poſſent: ut id aggredirentur. Nūc āt bellum omnino ipſo conſultore grauius: uel potius ipſe orator nō parui eſt ad miſeriam momēti. Opus tñ eſſet: ut enumeratis belli ſuſcipiendi cauſis plebē cōtra me excitares: ut iis perſuaſa ciuitate: tu uir bellicoſiſſimus inſcribereris. Vltor tātis ꝗ rebus ſurrexit: ſed nō uultis. ſigillatim enim plures cauſas: longe tamen alienas oſtenditis. Verum ſi quis his omiſſis: quom fas non uideatur: te ipſum perſpexerit: grauiſſime omnium duxerit puniendum. qui uēdita domo: poſſeſſionibus: & ſi quod in his paternum tibi erat mancipium. exercitum contra me alis & camarinenſibus nugas perſuades. Quod mihi nihil aliud quam te deſperaſſe ſignificat. & merito ſane: ſiquidem

multoꝝ maloꝝ cauſa fuiſti:& ciuitatē cogis:temeri/
tatē tuam:non ſuam ſequi ſententiam.

Epyſtrato.

n Oli me ad tui ultionē cogere:quom ter iā tibi
pepcerī:neq; te ꝑiculis āplius exponas: qm̄ aliena a
phalaride miſericordia ē:quā & ſi uos đprecatiōibus
colitis.nos tamen tyrānica ira utemur.

Aryphoeto.

n Oli recēſere eaꝝ numeꝝ quos ī tauro abſūpſi
mus:plures.n.ſūt ſi eoꝝ opera diſquiras:quā nomia.
tamen:quom eiuſmodi eſſent:ſub noſtram uenerūt
poteſtatē .ſed nolemus ī tam florenti ætate ſeniorum
curas ſubires:miſeros enī quicūq; nos læſerunt oſten
dimus.Quom autē uitæ mutationes uidere cupias:
iam deſinas per deos admoneo.nō quod qcquā mali
abs te pati uerear:neq; enī muliebri manu interficieť
phalaris:ſed ne iis ānumereris q ī tauro pierūt . neq;
mihi īiuſtæ calūniæ ꝑs ad crudelitatē efficiaris :quō
te ulciſcar.qđ niſi mihi parueris:tibi forſitan maxīe
expectādū ē:đ hac quoq̄ admōitiōe poenas iure.

Agemorte.

ſ Enſī us tādē agemorte quo pacto rebus nr̄is cō
ſulueriūs:multis nāq; rōnibus nos dolore afficit exi/
mius hic prīcipatus:ꝑ quo ſtultus ego īnumeros la/
bores & ꝑicula:ſpōte mea ſubii. Maximū āt malū in
eo expertus ſū:niſi bōi & māſueti uiri a nobis beneſi
cia uelit accipe.Veꝝ ſi cui īdigētiū aliqđ cōferimus
peſſimos eos eē neceſſe ē.Vos:n.ꝓbi uiri neſcio q̄ rō/
ne mea oīa aſꝑnamī.qđ aliud cāæ ē:q̄ qđ bn̄ficia ac

cipe formidatis? Quãobrẽ ex tot ꝯdiſcipulis meis æq̃libus ãicis: nõ mõ nemo me uirũ uenit: ſed ne pollicetur q̃dẽ. ꝑter caliſthenẽ: quẽ neq; uẽturũ certo ſcio. & aliis huiuſcemõi fortaſſe utimur excuſationibus, ne mũera nr̃a palã deteſtari uideãt: quoꝝ ut ad me prĩcipio uenirẽt: alios morbi: alios parẽtes: plurimos ꝓhibuere reſpublicæ. Te ãt nondũ ad me uocatũ mẽini: quom nihil eſſẽ ꝯſecuturus, nec uocarẽ: nũc maxime quom aduerſã ualitudinẽ tuã: & filios poſt meũ a patria diſceſſũ tibi gẽitos e paurola accipiã: & ꝑ iouẽ tibi cõgratulor: & affinitatis: & ſuſceptoꝝ liberoꝝ gr̃a quæ igr̃ excuſatio tibi reliq̃t? ne uidearis formidare. Nã quom nõ ĩuidioſũ ad te munus q̃le cũ tibiis & cãtibus totius ciuitatis ſpectaculo mittẽdũ eſſet: ſed parũ auri ĩ tẽpeſta nocte miſiſſẽ: tanquã ĩdignũ facĩus & ſcelus reieciſti: & merito ſane. ĩpii nãq; uiri: & hõinũ cæde coĩquinati ea mũera erãt. Ah nimiũ aſp erga me & ĩiquus es agemorte: addo & ĩ hũanus & crudelis: q nulla ĩfœlicis phalaridis miſericordia mouearis quom tãta ĩ præſẽtia miſeria afficiar. Nã quom ea maxĩe gr̃a optaſſẽ prĩcipatũ: ut in amicos clariſſimus haberer: dei benignitate quamprimum uota mea conſecutus: non habeo ĩ quem bñficia cõferam. Sed q̃d mihi erat omniũ futuꝝ ſolaciũ: eo me amici priuatis: neq; erga uos ulla me liberalitate ex reꝝ meaꝝ copia uti ꝑmittitis. Quo fit: ut quom quæ uobis dare uolumus mũera ꝯtẽnatis. In tyrãnidis adulatores & ſcurras: q̃bus dare nolẽus: ea cõferre neceſſario cogamur. Teucro.

a Riſthomeni tuo ager datus ē.& ipolitiō ua/
cauit crimīe:te uero:ut pollicitus es:expectāus. Ego
bñ ualeo ſi bñ ualere ē:multa me aggreſſū & plura
aſſecutū:& deterioꝝ gr̃a meliorū etiā pœnitere.

Teucro.

p Hilodemi uxorē cleenetā quā noſti teucer:
quom nuptiaꝝ filiæ gr̃a alloq uellē:negociis īpedi/
tus nō potui:qbus:te huc uocaſſē:niſi ea gr̃a te ſiracu
ſis r̄linquēdū ſtatuiſſē.ex quo plāe ītelligere potes:ſe
rio nos de his ad te ſcribeꝛ̄.Eā igiť adeas:& qnq; ī do
tē talēta gn̄ro cui filia nupſerit polliceꝛ̄.nō tā mūeris:
quā reddēdi philodēo debiti gr̃a.Quod ſi qſpiā roga
ret unde nobis tot philodēi pecuniæ ſit:neſcire te:ſed
ad me ꝙ acceperī:& eū q dederit id totū referas: & da
to operam ut leōtes gener accipiať.uēit.n.ad nos: &
illā uxorē efflagitat.Cui ego oēm operā pollicitus:ad
te ꝗprimū miſi.Si potiorē tñ gn̄rū īueniret mr̄:nihilo
ſegnius dotē ꝓmittas.neq; ↄtēdas.ſiqdē nō unus dun
taxat philodēi gener nobis curæ ē.neq; quom pecuni
am liberalitate largīur & nuptias:ſed noli qſo tā ne/
gligēter hoc ageꝛ̄:ac ſi qnq; talēta reddas: ſed tāꝗ ac/
cipias.Turpe.n.ē data pecunia male rē gerere:ubi ñ
ea gr̃a quā ſpōte dederimus dediſſe uideāur. Neq;
qcquā tale efficiā:ut dū apud me philodemi pecūiæ
fuerīt dānū ī filiæ nuptiis īpēſæ utilitatē mihi attu
liſſe uideanť.Nā quom nihil eiuſmōi me cōmiſiſſe
uiderīt:nemo id de me poterit ſuſpicari.Vtinā iniqui
oribus ubiq; moribus phalarī clamitarēt. Cæterū mit
te:nubēti uirgini ꝗttuor æqles puellas: & muliebres

ueſtes quas ad té miſimus:& aureos.lx. & quãprimũ celebrentur nuptiæ admoneas:ſiquidẽ ĩ hũc uſq; diẽ etiã nimiũ dilatæ ſũt. Munera prompto & alacri aĩo mittas.ut etiã phalaridis ſumptu gratiã aſſequaris. Et hæc ita ſe habeãt teucer. In cæteris ãt & tãq̃ uirgini & mulieri uiro orbæ conſulas:ut uſus fuerit. Et quõ earũ deſiderio ſatiſfeceris:nuptias cũ rẽ & magnificas & ſũptuoſas facito:ne ſi racuſanorum:aut puellæ cognatorum quiſpiam fœlici nuptiarum die: miſerum pro beato philodemum appellet:ſed aduerſã eius fortunam excuperemus.

Teucro.

p Hilodemi peregre nauigatio tui quidem uiri:noſtri autem ĩcomparabilis amici:tibi gloriæ filiæ uero.xx:iam annos domi innuptæ infœlicitati tederẽ uidetur. Nupta enim ſi poſt aliquot ãnos uiro careat in uirtute corroboratur. Filia uero præter ætarem uirgo crimine non caret. Omnibus nãq; homĩbus turpiſſimum uidetur:& profecto ſic eſt:ut ultra maturos annos puella innupta remaneat. Iampridem enim illius uitam quemadmodum tuam apud uirum laudari oportebat. Sed fortaſſe philodemi loco quam & tu & ille genuiſtis filiam:ſolatium tibi eſſe exiſtimas Atqui iniquum ẽ mariti deſiderio priuare nuptiis filiam. Neque idẽ ẽ carere uiro q̃ paulo poſt rediturus ſit.& eo cuius nullã adhuc neq; experientiam:neq; cõſuetudinẽ habueritis:quom naturæ legibus cogaris. Cæteris quom neq; obſcuris parentibus:neq; pecuniarum inopia laboretis:nullo pacto tãtæ infœlicitatis

argumẽtũ ꝑpetiaris. Quinq; apud nos talẽta filiæ do tẽ reliq̃t: quom nauigaret philodemus: neq; q̃nq; dũ taxat: q̃ppe cui communes ſũt phalaridis pecuniæ. Quãobrẽ neſcio cleenetæ quid differas. Nihil opus ẽ ad filiæ nuptias philodemi aduẽtu. quæ ĩ eius reditu reiici poſſunt nolĩus præoccupare. Quæ ãt ipa natura ĩuitis nobis urget: quom fieri poſſit ne differamus. Puellæ ætas moras nr̃as nõ patit̃: forſitan philodẽus his ĩpedit̃ cauſis: q̃bus patrẽ ĩpediri cõſentaneũ eſt. Quod aũt natura uiro puella: præter legẽ: domi deſi deat: nulla eſt excuſatio. Neq; ĩ præſentia tã patre ei quã marito opus eſt. Tu uero ĩ his neceſſitatibus & fortunis abſẽti patri etiã præſentẽ matrẽ addi exiſtĩas oportere. Nõ ſic ĩ quã: ſed ſi mihi obtẽperaueris: ut ui ro fœliciter: & filiæ decori ↄſules. Nã quom alia mul ta recte abſẽte philodemo effeceris: hoc unũ præ omĩ bus ↄmune bonũ ãnumerabit̃: & pudicã uirginẽ ma trimonio honeſtaueris. Noſter aũt teucer: quom uo lueris: & pecunias tibi: & ſiquid aliud ad nuptias ne ceſſe fuerit: dabit. Tu uero quæ uis iubeas. & philodẽi ad nuptias reditũ optato. non tñ ut in illũ puellæ æta tẽ reiicias: & tuũ erga uirũ deſideriũ ut incolumis ſit atque redeat: & alia huiuſmodi nõ minus tui erga ip ſum animi ſint teſtimonium.

Teucro.

PHilodemi filiæ nuptias ante tuas nobis red ditas litteras audiuimus. Præcurrit enim fama eos etiam qui multa utuntur diligentia ad ea quæ facta ſunt quancitiſſime ſignificandum. Et

ſi elõgĩquo res geſtas nũtia dea pferat:& nos ñ ĩmeri to ei forſitã ſuccẽſuimus: quom tales nos pdicauerit, q quõ alioꝝ: tũ eius maxĩe gra: ĩ tãtã dãnamur cru/ delitatẽ: ſi qdẽ nos ũdiq; malos oĩbus pclamat. Quo fit: ut qui nũquã me uiderĩt: neq; expti ſĩt: me ac ſi ad hõinũ exitiũ natus ſĩ uituperẽt. Heæ igiẽ meæ calãi tates ſũt: nec alterius cuiuſpiã. Aedes ãt ĩ quibus & le ontes & theano primũ coiere: ut nũc hẽnt: ĩposterum quoq; habeãt pmittas: neq; his hymẽeũ laribus amo ueas: ubi celebratus ẽ: dignũ donũ & qđ iis qui acce/ pturi ſũt pbeẽ eas arbitramur. Cariſſĩa. n. cõiugibus loca ſũt: ubi prima uirgĩtatis uĩcula ſoluerũt. Inui/ dia ãt apud ſiracuſãos dignior philodemus q̃ miſera tiõe iudiceẽ. Et nemo ĩ ſummo fœlicitatis: gradu tam fortũatus: q̃ ille ĩ aduerſa fortuna ab ĩuidis exiſtime tur. phalarim ãt odio habeant oẽs. Neque enĩ ĩnoxiũ odiũ recuſamus. Quiſque ãt p ſe maxĩe cupiat. & ſi diſſimulet: huiuſmodi ſibi amicos comparare.

Phylodemo.

i N magna mihi ſtultitia uerſari uideris philo/ dome: ſi tot preces & uota a nobis pro reditu tuo fieri exiſtimas: quinq; talẽtoꝝ gra: ne nobis peãt: quæ nul la utilitatis ſpe: neque tuæ amicitiæ gra: dedimus. rẽ pfecto ne uulgo quidem dignã. Quod ſi omĩo uis a te uideri dotatã filiã: nihilominus iſta tua ſũt. Sĩ ne/ gas: addas his totidẽ. & decẽ talenta dotem ſcribeẽ. ut ſi placuerit dotis pars phalaridis ſit: pars ex philode/ mi facultatibus. Theano ãt multa & magna de me ti bi referens mihi gram reddit. Quod enĩ adhuc puel

la a nobis accepit:mater facta teſtatur.

Cleenete & Theano.

u Eſtrā beniuolētiā libēt accipimus:quom phalarī tanto ſtudio appellare cōtēdatis:meæ tñ fortunæ & ſi nos ipſos defendamus:recuſāt.Inuenieť.n.nomē ipſū ab ipſo genere nulli reprehēſioni accuſationiue obnoxiū.Nos āt ob multa & magna quæ acerbiſſīa fati neceſſitate ĩuiti egimus dānamur.& meū nomen nullam aliā ob cauſā graue ē:q̄ qr legibus nō obtēpero.Lex uero ipſe ſū ſubditis.Quāobrē quā mihi gratiā phalaridis appellatiōe exhibuiſtis:eā nūc ꝼferatis ne id nomē ĩpoſitū uelitis.

Himereſibus.

i Vſſimus uobis ut ſteſicoꝝ ad nos:& cononem & hermocratē:quāprimū mitteretis.Vos āt eoꝝ loco ſameā & licarchū miſiſtis.Quod ſi qualē me arbitramini:talis eſſem:nō ignoro.grauiſſimū aliquid contra uos moliri me oportuiſſe.eo quod illos mihi non tradidiſtis.& continuo ad nos & ſteſicorus:& conō & hermocrates ueniſſent.Nequæ enĩ cynædus conō:uobis curæ ē:ſamea:& lycarcho clariſſimis & urm̄ omnium:hūaĩſſĩs uiris poſthabitis Veꝝ ego neq; modſtos homĩes:& qui nullā mihi:neq̄ patriæ ĩiuriā ĩtulerĩt: ĩiuſto afficiendos ſupplicio:neque cōmunē græcorū legē uiolandā duximus.Et ſi uos plurimas abrogaueritis:quibus contra nos tuliſtis ſententiam.ſed q̄d opus eſt hæc uerbis explicare? quom & mihi:& ad quos ſcribo plane nota ſint omnia.Atqui neque uos imitatus ſum:neq; imitabor.Ego inquam & homicida & tot ſceleribus obnoxius:ſed remiſi ad uos lega

tos ueſtros :quem mihi ẽx duobus alterum impune facere licuiſſet:aut cogere uos:ut pro iis illos ad nos mitteretis:aut iis qui in noſtra erant poteſtate ſuppli cio affectis:meam in illos iram effundere.Et profecto eo iam res & iniuſte uiuendi neceſſitates redegiſtis. ut nihilo nos peiores legatis ueſtris ĩterfectis:neq; me liores ſeruatis:arbitremini. Cõfuſæ eĩm iam res meæ ſunt & coinquinatæ:& parum nobis momenti ad ho minũ uel beniuolentiam:uel odium iuſte an iniuſte faciamus eſſe intelligimus.Et in hanc uos himeren-ſes cõditionẽ:maxime & uiri illi ueſtri compuliſtis:& aliorũ quidem quæcũq; ueſtri cauſa paſſus ſũ mala poſſet uenia dari auctoribus: & præterita obliterari. Verũ quod nihil quicquã iuſte fieri liceat : quæ pro meriti:pœna ab iis exigi poſſet qui auctores fuerĩt. Præterea longe iniuſtius eſſet:ut quidã noſtra perirẽt iniuria:quam ſi eorum gratia in uos grauius anima uertere cogeremur. Ego tamen himerenſes & ſi hæc omnia reputarem:& indignarer:& tyrannus haberẽ: ſi non quos uellem.at quibus interfectis:nihilomĩus uos dolore affeciſſem:eis peperci & hoſpitio acceptos ad uos remiſi.Quod ſi uiciſſim æqui eſſe uolueritis: que ciuitati ueſtræ calamitates impendent : in duos uel tres conuertere ſatius ducetis. At ſi conon cuius corpore ſinguli ueſtrum turpiter abuſi ſunt incolu-mis ſeruabitur:uniuerſæ ciuitatis excidium a nobis expectetis.totis nanq; uiribus contendemus:ne nihilo nos ꝗ̃ opinemini:humaniores experiamini.

Stheſicoro poetæ.

a Vdio te maiorē ī mōdū formidare: quom ui res nr̄as: & quæ ī nos molitus es tecū reputas. Sed ad miror qđ nūc tādē formides: & n̄ quom primū contra nos agere cœpiſti: quom ab īiuſta: ut dicebas: tyrāni/ de himerēſes uēdicare uelles. Cogitabas quæ himerē ſibus dicis forſitā fieri poſſe. Si igiť mortē: ut ſapientē decet: cōtēnebas: qd nūc ſtulte pturbaris? quom tibi liceat ea qbus tūc expectatis nihilo ībecilliori aīo fui ſti iā ppīquātia gn̄roſe pferre. Sī āt ut timidus es: ſic timide te ad id qđ ppeſſurus es ſuppliciū hēs. Quid ſtulte eo ī me tēpore clamitaſti: & talē tibi cōparaſti īimicū: quom ſceleratū me & crudelē appellares: & ex carmībus tuis uerba ī me ī cōtiōe effūderes? Quid āt & muſicus & poeta dicēdi figura & uolūtate uitæ ſtudiis ɔtraria uſus es? quom ocioſus uocare muſis: neq; magis arduas res: quā poetā deceat: aggredi poſ ſes. Sed quom p poeta rēpub. gerere deſideres: manēt te quæ nō poetas: neq; muſicos: ſed populares q ſu/ pra uires temerē audēt: quom ab hoſtibus capiuntur.

Stheſicoro.

t Yrāni ſumus ſtheſicore: n̄ himerēſiū: ſed agrigē tinoꝝ. q̄re tibi īgētes hēmus gr̄as: qđ miori mihi adē pro prīcipatu: maiorē dediſti. Certo tamē ſcias qđ ty rāni agrigētī īimicos nr̄os ī himera ulciſci poteriūs.

Stheſicoro poetæ.

a Vdio tē alūtiū & alexiā pfectū & nūtiis p ciuita tes miſſis: pecunias & exercitū cōtra me cogere. Nū/ quā ne igiť ſtheſicore a reipu. gerēdæ temeritate ceſ/ ſabis? quom adeo ſenex ſis: neq; muſaꝝ pudet q̄ꝝ

te ſtudioſū: pfiteris? eas āt offēdis: quom iis cōtra mē liores uiros utaris. neq; filiorum miſeret: q iā uiri ſt: ſed temerarius ſenex ī cogēdis militibus & pecūia: ſpōte tua uerſaris. quō īimicū illis tā grauē oppoſiturus ſis q eos tāq̄ laricē cōcutiā. Ego qdē achiuorum reditus te ſcribere: & quorūdā aliorum heorū ſtultitiā īcuſare iau dio. Tu uero ut ex alexia ī himerā tutus fuertaris ni hil curas. Sed ſcias uelī qd' manēt te & caphareia ſa xa: & placte: & caribdis: & nauplia claſſis: & nullo pa cto māus nr̄as effugies: ñ ī quā & ſi qſpiā te deus: ſecū dū uos pœtas: eripiat.

Himerenſibus.

ſ Theſicorum: & cononē: & dropidā: a pachīno ī pe lopōneſū: p corīthiis: ad quos eos mittebatis nauigan tes a nobis captos ſcitote. Dropidā fortaſſe uobis rmit temus. Cononē quāprimū īterfici iuſſius. Stheſicorus adhuc ſaluus ē: donec quo eū mortis generē ulciſci ue limus excogitabimus.

Himerenſibus.

p Rofecto nobis himerēſes ſētētiā ur̄am plāe oſtē ditis: qd' ſcilicet nihil īterreſſe arbitramī phalarī ami cū ne an īimicū hēatis. Deus āt recte effecit: & firmiſ ſime ab eo mihi ſignificatū. Confido & alia mihi ad uotū ſucceſſura. Cæterum ego cononē: ut ad uos antea ſcripſi: īterimi quāprimum iuſſi. quom malū uirum: & ī ciuitate ur̄a nulla neq; cognatiōe neq; affinitate iū ctū ītelligerē. Dropidā ad uos honoratū remiſi: ut de cuit: neq; .n. malus ē: neq; nos ulla affecit īiuria ſtheſi coro poſtmōum cōſultabimus. Himerenſibus.

l Iberauimus ſtheſicorũ himerenſes: & quæcun
que cõtra nos machinatus eſt nõ ur̃i gr̃a: qua
ſæpius & periiſſet: ſed deo℞. q̃bus is curæ ẽ & himerẽ
ſiũ deo℞ atq; heroũ ei cõdanauĩus. nihil. n. hẽo quod
illos accuſẽ. & ſi maiorẽ ĩmodũ de uobis cõq̃ri poſſĩ.
Cæte℞ ipſi ſcitis quænã cõtra me adortus ſit ſtheſico
rus: ſed puduit ſacrũ uirũ & ſapiẽtia clarũ. & uere mu
ſis creditũ: cynedo & ſceleſto cononi annumerare: &
una ĩterimere. Atq; utinã taliũ uiro℞ fatũ coercer̃ mi
hi liceret. uobis ãt himerẽſes maiorẽ ĩmodũ ↄſulimus
ne ſtheſico℞ ĩgrato & ei nõ cõſẽtaneo gerẽdæ. reipu.
onere diſtrahatis. ſiq̃dẽ ab iis q̃ Alexiã ꝑficiſcũt̃ acci
pimus. ĩuitis his ſe negociis ĩplicat: ſed ꝑuicacia ur̃a
uĩcit̃. Nolite igit̃ his ĩ rebus eo uti: q̃bus nõ ſit idone
us: ſed liberũ eẽ & liræ ſuæ uacare ſinite. neq; eiuſmo
di ĩimicos ei cõparetis: q̃ nõ itidẽ fortaſſe cũ illo agẽt.
Quod ſi oĩno opus ẽ q̃. reipu. curã ſuſcipiat. talẽ ei p̃
ficiatis: quos quõ cœpimus ꝑ utriuſq; ur̃m uolũta
te: ſiue ſupſtitiõe ulciſcamur.

Stheſicoro poetæ.

o Leũ nõ tui: ſed nepotis tui gr̃a miſĩus. Dignus
. n. adoloſcens ẽ: de quo rõ habeat̃. quom gĩnicis certa
minibus nihilo ſit ageſilao inferior. Eq̃dẽ quãtũ ĩ no
bis ẽ: ſũmus euaderet uelĩ. Argẽtũ q̃d a nobis coram
accipe noluiſti: niſi ĩ p̃ſẽtia accepis: ꝑditiõis te apud
himerẽſes ĩſimulabimus. Et ſi ita cõſtiterit grauius
ꝑfecto hoc fuerit: q̃ quæ ad te primum mittere decre
uimus. Cæte℞ age ſtheſicore hæc muſa℞ ſtudia: q̃℞
gr̃a: & clarior oĩbus es & admirabilior: & ama & con

plectere, expectabã ĩ qbus maxime ꝓbatus es ſimilis calidiſſimus eſſes.

Stheſicoro poetæ.

t V de nobis ſtheſicore nihil quicquã neq; uerſibus: neq; alia rõne dicas. Nihil enim mihi potius eſt ꝙ ſi meæ taceantur. de aliis ſine inuidia arbitratu tuo loqui poteris: & de ea tibi ĩſpiret. Ciuiles ãt curas noſtro maxime exemplo: fugias: qui quom omĩũ beatiſſimi uideamur nobis cõſcii ſumus quãtis afficiamur calamitatibus. Quod ſi tibi merito ob occupatã ſpõte noſtra tyrãnidẽ hæc pati uidemur: tibi ãt rẽpugerenti grauius nihil euenturũ arbitraris: rebus noſtris ĩ pñtia omiſſis: tuas cõſidera diligentius. Nemo enĩ pro meliori huiuſmodi uiuendi ratione ſuſcepta rempu. geſſit. Verũtñ tecũ reputa: quæ nam ſupiori tempore paſſus ſis: quæue tibi ĩpenderãt: niſi talis tibi fuiſſem ĩimicus. At præſtat quidem: & ſi res ad uota fortunæ benignitate ſuccedant: ne omnia ad eius licentiam experiaris. Etenim tu in præſentia neq; himerenſium tyrannus es. neq; omĩbus: quemadmodum nos inimicus. ſed rempublicam geris: & amicos ut tu te arbitraris: eos tibi conciliaſti quorum gratia noſtras ſuſcepiſti inimicitias. Equidem: ſi liceret: tui coniectura accepta: nollem eſſe tyrannus: Tu tamen quot & quanta ab eis paſſus ſis tecũ reputa. Quod ſi eũ ꝗ a ciuibus ſuis bona plurĩa nullũ ãt malũ cõtumeliamue accepit: nõ ſecus ac te ipm cõſideraueris: certo intelliges uix illum: qui ciuili adminiſtratione

omiſſa: priuatis rebus uacauerit: maxi͂e fortu͂a ſua de lectari. Steſicoro poetæ.

n Oli curare ſtheſicore Euboli & Eripha͂dis tui apud me accuſato͂ne͂: neq; ullo pacto doleas q̄ i͂ſidiaru͂ ca͂s ꝯtra nos i͂ te: & pulcherri͂a tua carmi͂a i͂ttulerit. Eteni͂ q̄ nobis piculu͂ i͂ himera impe͂derit: tu noſti. Quod a͂t nihil grauius ꝑpeſſi ſumus. delectari te magis: qua͂ illoru͂ gr͂a dolore oportet. & q̄ poemata quæ tibi deæ i͂ſpira͂t ta͂tas uires habueri͂t. & qd' nos. ſiqd tibi curæ ſumus ſeruati: ſumꝰ i͂colu͂es. q. n. ꝯpoſuiſti: ui ſua: pluſqua͂ lyra patiat' poſſu͂t: & phalaris maior e͂ q̄ q̄ poſſit i͂terimi. Nos a͂t: quom maxi͂e piclitaremur: & tyra͂nu͂ geſſi͂us & familiaritate͂ ſeruaui͂us: neq; te qcq̄ accuſamus: quo͂ i͂ uitæ piculu͂: uel i͂ ipa potius morte͂ i͂cideri͂us. Neque. n. ſi i͂piis ſuis co͂ſiliis ſatiſfeciſſe͂t id ꝓbaſſet ſtheſicorus. Tu forſita͂ diui͂s tuis carminibus tyra͂ni cæde͂ laudibus ꝓſecutus es, neq; nos: ſiqs tuas laudarit ro͂nes: tyra͂ni cæde͂ i͂probau͂s: ſed phalaridis, homine͂. n. i͂terimere hoc e͂ n͂ tyra͂nu͂. ſiquide͂: ut noſti: no͂ ſu͂ auctor i͂iuriaꝝ: ſed ꝓpulſator. Neq; dropidas: neq; illius ꝓbatus uir: ſed neq; nr͂i ipe liberator iuppiter tute i͂ te͂plo cu͂ eubolo & eripha͂to uiris i͂iqſſimis ꝑmanere poſſet. i͂ qbus iuſtus factus ſu͂ & ꝓcul a tyra͂nide. Cynædus a͂t cono͂ & theagoras: q cæde͂ nobis machi͂ati ſu͂t: nec no͂ amithidas & picles: & alii eiuſmo͂i iuſtiſſi͂a ultio͂is leg e pieru͂t: quos & ſi no͂ ta͂ta mihi uis eſſet: modo ultus: mori no͂ recuſare͂. Dicant me homicida͂: i͂piu͂: ſcelera tu͂: tyra͂nu͂: multis & magnis ſceleribus co͂taminatu͂: neque ſiquid grauius in me͂te ue

nit mihi parcant Nā apud bonos uiros uitupari mihi uiderer: ſi ſceleratiſſimi me homines laudarēt. Quorū alios ī taurū cōiectos cremauimus. Alios cruci affixius: quom opus eſſet ut: q̄ ſe reliquis ſpectaculum atque exemplum p̄berent: ne quid contra nos molirētur. Alii oculos effodimus. Alii mutilatis membris rota uerſati ſunt. Aliis capita pelle nudauimus. Hi oēs īiuste in nos machinati: iure ipſo crudelliſſimā mortem luerunt. Econtra quos tyrannos nos eſſe confitemur: neq; negamus ad malorum ultionem tyrānidē deſiderare: neq; in eos crudeles in humaniq; eſſe deſiſtemus. Erga bonos autem tales ſumus: quales ante tyrannidem. Noli putes ſtheſicore quom poemata ī tyrannum ſcribis te in phalarim ſcribere. ſed prōpto animo deos complectere: nihil nos teueritus. neq; q̄ cquam quod ī mentem uenit reiicias. Nemo. n. phalarim: præter fatum: q̄ ab ineunte ætate: & ſi uatum carmina conticeat: in nos habemus: interficiet. Id quō neceſſario uenerit. quandocunque uolet: tanquā debitum accipiemus. Verum Eubolo & cæteris homicidis: quom inuitis fatis nobis inſidias molirentur: meritam rettulimus gratiam: nō eam quæ lege hominibus qui tyranni cæde inanem gloriam aucupantur: ſed quæ a tyranno omni lege potentiore: referri cōueniat. Palis enim pectorum tenus coram himerēſibus affixi: & aliis affecti ſuppliciis in cruciatu pernoctarūt. Tu uero ad multos ānos fœliciter uiuas: nec eiuſmodi quicquam perpetreris oro. tua nāq; iuſtitia hoc tibi euenturum pollicetur. neq; unq̄ phalaim ī neceſ

ſitatem adducas:ut talem in te experiaris. Curæ aũt tibi ſit muſaꝝ glorioſiſſimi labores:quos ad me quæſo mittas:ut præſentibus nos leuent ſolicitudinibus.

Androcli.

e Go quidem conſulto litteras ad ſtheſicoꝝ miſi:nihilo me iniquiore animo Euboliĩ eum tuliſſe calumnias:& tu hoc mihi dato beneficium: ut fideiuſſorem te exhibeas:nihil eum contra me machinatũ me mihi perſuaſiſſe. potius enim neque illos quidẽ primum quas confeſſi ſũt inſidiis:quã ſtheſicori poematis gr̃a. & nõ ſuapte malitia me adortos exiſtĩabo

Ariſtholoco.

ſ I iccirco contra me tragoedias ſcribere induceris: quod captum a me ſtheſicorum dignum quem liberarem exiſtimaui:ac ſi ĩ omnes poetas humaniſſimum me exhibeam:lõge a ueritate aberras. Non enim pari ratiõe poetas ſed bonos poetas. Neq; inimicos:ſed generoſi animi inimicos probamus. Tu autem:quom poeta quidem malus ſis:inimicus uero ignauus:& animi ui:& poetica facultate:ſtheſicoro te æquiparas. Sed quid ego intereſſe cenſeã:quã primum cognoſces. non eorum gratia quæ cõtra nos ſcribis:ſiquidem admodum degeneris animi eſſem: ſi fabulas tuas curarem. Sed quoniam quom tam malus & inimicus ſis & poeta:pari te honore & ſteſicoꝝ dignum arbitraris.

Stheſicoro poetæ.

n Icocles ſiracuſanus:non ignoras fortaſſe quẽ

dico:ńam propter familie nobilitatem non is eſt qui poſſit ignorari a ſtheſicoro:uxoris ſuæ obitum graui & immodico dolore luctuque proſequitur:ne in merito. Euenit enim ut eandem & ſororis ex matre filia haberet & uxorem. Is inq̄ nicocles::quom mutuum ĩter nos amorem intelligeret: Cleonicum fratē ad me miſit:qui me ſuo nomine peteret:ut te orarem uxorē ſuam tuis uerſibus commendares. Etenim ut a ſira/cuſanis accepimus:qui quom reliq̄s uirtutes:tum incredibibilem eius pudicitiam teſtantur:nō indigna eſt quæ ore tuo laudetur. Nam &ſi cauendum ſit in noſtæ ætatis homines quicquam laudis ſcribere: nē poeſis uenalis uideatur:ſitq; & fidele officiū:neq; ſententia noſtra improbandum:noli tamen tui ægre animi conſuetudine abiecta:meas preces contemnere. Non enim decet petentem phalarim negligi a ſtheſicoro:non quod aliquo meo ĩ te officio debeas:ſed qđ habitam de te erga nos opinionem confirmari poſtulamus:Da igitur prompto animo ingenio tuo dignū beneficium:quod mihiipſi efflagito:accipiam autē in amicum:Reliquum eſt ut ad gratiam cleathi ſthē ſiracuſanam genere:echecratidæ filiā:nicoclis:ut dixĩus:& ſororis filiam & uxorem:& matrimonio iunctam annos. vi. trigeſſimo uita functam morbo:duobus relictis filiis annotes. Capita ſubiectæ materiæ hæc ſunt. Inſpirent autem tibi in his uerſibus: quæ tecum ſemper ſunt deæ & tuum ſacrum & glorioſū caput muſæ exornet cognatio. quom aliis laudibuſ: tum his quas ad te in cleariſtem miſſimus.

m Iſimus ad ſtheſicoꝝ queadmodũ ſup elegia
rogaſti:& argumẽtũ ei expoſuiũs, ut oportuit. Is libẽs
mihi ꝑ ĩgenio ſuo ſe factur ũ ꝓmiſit: forſitã. n. exiſtĩa
uit ſapiẽtiã ſuã mœroris tibi ſolatiũ allaturã. Hic aũt
dolor difficilis cõſolatu ẽ:& quã ut uerbis leuari poſ
ſit grauior. Nã quom duplicis neceſſitudinis noĩe de
uĩcireris: de utroq; doles: ſororis ſcilicet filia & uxore
cariſſĩa. forma q̄dem egregia pudicitia uero tãta: ut
nulli poſt ſe mulieri ſecũdũ reliq̄rit locũ. qĩ ꝑturbato
aĩo & oĩ ſpe amiſſa: nũq̄ lachrĩas remittis:& uix tuæ
cõſulis saluti. Atq nõ grauius res hũanæ ferendæ ſũt:
quã poſſit aĩus tolerare. neq; uirtute dignũ effeceris:
ſi mœrore diſꝑeas & calãitate miſerabili uictui te ꝓſi
tearis. Veꝝ age nicocles pauliſper dolore remiſſo: mi
ſerã hoĩum uitã ꝯſidera.& quiq; nr̃a ſit cõditio. Sigu
li ad ĩnũeras naſcimur miſerias:& quom uita defũgi
mur: tũ miſeri eẽ deſinĩus. Iocũdã ãt hãc uitã ducĩus
eo q̄d nihil morte grauius opinamur: ut & q aĩ nos
moriũt miſereãur. quom minĩe nos lateat: nõ multo
poſt idẽ nobis iter neceſſario ꝯficiẽdũ. Neq; potius eo
rũ grã: quã nr̃a: lachrymas effũdẽdas huiuſcemõi
hũana ꝯditio nicocles:& ad hũc exitũ oẽs uiuĩus. Nec
ẽ reꝝ oĩum quæ ĩperioſius hũano gñri domĩet. Idem
fatũ mortaliũ oĩum ẽ & a nemine mutari põt. Vides
ne me tyrãnũ quẽ oẽs homĩes uiolẽtiſſimũ arbitrãt:
& ſi me oẽs uiolẽtiorẽ ꝑdicarẽt. mortẽ tñ nulla rõne ſu
pare: neq; q̄cquã grauius in eã aĩaduertere poſſẽ: ſed
ei cædã: quom ultĩus uitæ dies aduenerit. Atque uti

nã ad hoc & aſſecuti eſſemus p̃rĩcipatũ: nõ ut meip-
ſũ a morte uendicarẽ. Nã fortaſſe añ p̃ſtitutã diem
morte dignos nos q̃ſpiã dixerit: neq̧ nos cõtradicĩus:
ſed ut ab iis q̃ & uirtute & moribus quã lõgiſſĩa uita
digni ſũt: fatalẽ uĩ arcereũs neceſſitatẽ. V eꝝ quom il-
la ĩ nos: nõ nos ĩ illã tyrãnidẽ exerceãus: æquo aĩo fe
rẽdũ ẽ. nõ ea tm̃ rõne: ꝗ nihil luctu nr̃o ꝓficere poſſu
mus: ſed ꝗ illius aĩam: ſi te tanto dolore torq̃ri ſẽſerit
dolitură ĩ morte credibile ẽ. quom te & uita plurimũ
delectauerit: & quæ tibi grata erãt ĩcredibili letitia ꝓ
ſecuta ſit. Neque p ioueẽ tibi ſoli qđ tali uxore priua
tus ſis: ſed & illi qđ tali uiro ægre ferẽdũ ẽ. Quom igi
tur neque primus neque ſolus ĩ hæc mala incideris:
hũana tibi æquo aĩo tolerãda ꝑſuades: ſi nõ meo exẽ
plo: q̃ multis & uariis calamitatibus agitatus ꝓmptiſ
ſimo aĩo mortẽ expecto. At ſaltẽ ꝑ ꝑ naturæ æq̃lita-
tem: q̃ppe quæ omnibus cõis ſit: quãuis a plæriſque
maiorem ĩmodũ formidet. Qui aũt eã nõ ĩiq̃ore aĩo
ferũt: hi tranq̃lliore uita fruũt.

Stheſicoro poetæ.

q Vod carmĩa ꝓ cleariſthe edideris: magna tibi
& ĩmortalis gr̃a hẽt. Prõptũ. n. ꝓcibus m̃is te exhibui
ſti: & ſingulis argumentis ĩcredibili artificio te acco-
modaſti: & carmĩs tui elegantia maiorẽ ĩmodũ pro-
bata ẽ: nõ mihi dũtaxat: me. n. oĩa ſtheſicori æque de
ctant: ſed cõpluribus agrigentioꝝ una audientibus.
Extabũt aũt nõ apud eos tm̃ q̃ ea audierũt: & q̃ ĩ præ
ſentia ſũt homĩes: ſed ĩ omniũ q̃ poſt nos futuri ſunt
memoria. Gratiã igit̃ ꝓ his uerſibus tibi: ut dixi: đbeo

meo nāq; hortatu:& huius ætatis & futuris homini/
bus:tales muſa℞ cātus largitus es. De me aūt qđ p
epiſtolam tuam ſignificaſti:p hoſpitalē iouē:p com
munes lares:nihil neq; ut peſſimus ſī:neq; ut bonus.ī
pœmate tuo memīeris.Mea ſiquidē fortūa fit ut au/
res a noīe mō abhorreāt. Scribat phalaris ī ipo ſthe
ſicoro:ſiue melior quā hominū opinio ferat:ſiue cō/
tra hēat. Pelopidæ.

q Vod me rogabas ad ſtheſicorum nullo pacto
ſcriberē:neq; ſi ſcriberē mihi morē gereret:ut ī quem
piā uita functū carmē ederet:ſatis gratiæ ab eo acce/
piſſe mihi uideor:qđ ī nicoclis uxorē carmē fecerit.
Tu igr̄ qđ uis a nobis optato:qđ nō ī aliena:ſed in
nr̄a ſit poteſtāte. Filiabus ſtheſicori.

m Eroris ur̄i filiæ:quā nā aptiorē uobis conſo/
lationem quiſpiam afferat quam uirtutem
parentis ſuper quo lugetis? Non enī lachrymis ſthe
ſicorus.ſed laudibus proſequendus eſt.Equidē nolī
oīno uos neq; mortuos lugere:neq; plāgeī ñ q̄n coīter
hi affectus neceſſario ominibus accidāt:ſed qm̄ miſe
ro℞ ſint.quorum non mors:ſed uita:uel potius ma/
gis debeat deplorari.Non ſtheſicori qui tot annos cū
ſanctiſſimis diebus in choreis & cantibus muſarum
uixit:cuius nomen in honoribus & laureis immorta
le ſeruabitur.quod profecto neq; hac:neque uenturis
ætatibus:maius futurum ſit:ſiquidem non alia quā
immortalis & omnia continētis dei ſorte ſtheſicorus
frui mihi uidetur:Quare magni & clariſſimi patris
filiæ quæ tanto parēte digna ſint uos ſapere oportet.

Non enim parum uobis contemnendum eſt: ut non multo eo inferiores efficiamini. Sed & nolite fœlicem herois ſortem deplorare: non breui tantum: ſed ſæculis omnibus beatum. neq; honorum quos illi tanquã deo himereſes decreuerũt: clariſſimã gloriã auferatis. Non enim ille: ꝙ nos certo ſcimus. ægre tulit urgẽtis fati neceſſitatem. Neque hi quom clariſſimos heroas qui pro gloria occubuerunt: ĩ pulcherrimis ceciniſſet poematibus: quæ uobis poſſeſſio digniſſima ſunt: & exempla uitæ honeſtiſſima. Ipſe quom diem ſuum obiret non impauidus ꝑſtitit. Certo nãq; ſcitote filiæ: quom a nobis captus ſtheſicorus ĩ nr̃am ueniſſet poteſtatẽ. nihil qcquã formidauit. neq; tãq̃ graue qd' dã ꝑpeſſurus: fractus aĩo eſt. Quippe q lõge gñroſior captiuus nobis uiſus ſit: quã hoſtis. Vita igr̃ tyrãnidis nr̃æ acerbitas ab eius ſapiẽtia ẽ. nõ qd' qcq̃ uellẽ ĩ eũ grauius aĩaduertere: ſed quom cruciatus meos mũeri aſcribebat. Ego. n. ĩnũeris eũ laboribus cape cõatus quom aſſecutus ſũ: nihil habui qd' malẽ: quã gr̃am ei hẽre: ut a me bñficiũ accipet. Ex quo nõ deberi mihi ab eo gr̃am: qd' duodecĩ eũ annos: tot. n. poſtea uixit: ſeruauerĩ: ſed ei me arbitror debere: qd' & alia nos corroborauit: & ſolus omniũ: ut mortẽ conteneremus effecit.

Teucro.

c Aptiuorũ ꝑtia quæ a thauromenitãis accepĩus nõ nr̃a: ſed ſtheſicori gr̃a: reddas. Viuit. n. ille ad eorũ uſũ: q a nobis accepturi ſt̃ bñficiũ. quom aliud a me petieris. Verũ ei gr̃a ꝑit: quom ĩ ĩgratos collocet.

Filiabus ſtheſicori.

t Hauromenitani ꝓ quibus ad me ſcribitis mañ
datũ a patre: quom uita defũgeretᷣ: habuiſſe: nulla di/
gni ſitᷣ clemẽtia. Hic. n. ne: mĩmũ ꝗdem a me offenſi: ad
uerſum me bellũ ſuſceperũt. Sthesicorus uero nõ hoc
mõ qđ petitis: ut ſcilicet captiuoꝝ ꝑtia quæ a thauro
menitanis exegimus: reddi mandeũs. Sed ꝗd uis etiã
ſupra uires nr̃as a nobis ꝓmeritus ẽ. Licet. n. mortuus
nõnullis uideatᷣ: nemo tñ q̃ recte ſentiat: id dixerit: Mi
hi ꝗdem ſthesicorus uiuit: neq; tm̃ apud me thauro/
menitarũ odiũ ualeat: ut ſthesicoro aliquid petẽti: qđ
phalaris hẽat negetᷣ. Oẽs nãq; homĩes ab illo uĩci de/
cet: me aũt oĩum maxĩe: q in tot hominmu milibus
quot exptus ſũ: præſtantioris aĩ uiderĩ neminẽ. Nos
igitᷣ thauromenitanis pecunias reddi iuſſĩus: neq; me
dius fidius hãc patri ur̃o gr̃am referre: ſed ab eo poti
us accepiſſe exiſtimamus. Criſippo.

n Eq; primũ: quom thauromenitanis bellũ iniu
ſte cõtra nos ĩferentibus captiuos: accepto pre/
mio: liberauimus: eis blanditi ſumus. Cõmunem. n.
græcorũ legem abrogare noluĩus: neq; quom poſtea
acceptũ ꝑtiũ reddidĩus: ea r̃ddidimus rõne: ut illis be
neficiũ ĩpartiremur: quemadmodũ exprobraſti. Sthe
ſicoro ãt ꝑ filias legato obtẽpauĩus. Thauromenitãi
igr̃ mortuo ſtheſicoro: eoꝝ quæ a nobis aſſecuti ſũt: ſi
bi habẽdã gr̃am ſciãt. Stheſicorus ãt ſuis moribus.
Ego ꝗdẽ quõ multis & magnis đ rebus eĩ gr̃am đbetᷣ
ĩtelligã: neq; legationem eius obliuiõi mãdabo: neq;
ignoro: quõ ꝑ eã hoc a m̃ petit & aſſeqtᷣ. Thaurõeni
tãos ꝗdẽ pecũiaꝝ bñficiũ: nos ãt hũanitatis. quo oẽs

pſus nos exptes exiſtiant: teſtioniu accipere.

Himerenſibus.

e Go qde oia ſtheſicori gra facer patus ſu: ut ta &ſi cotra ipa fata arma ſuere oporteret: de morte cote dere n piget. ut diuinu uiꝝ & a uobis & cæteris homi nibus carmis elegatia laudatu liberare: que ſciſſimæ muſæ omibus prætulerut uatibus: p que & catus & choreæ plurimu ualuert. Veꝝ aiaduertite ubicuq; ſe pultus ſit ſtheſicorus himerēſe ee: & ſuaꝝ uirtutu gra ois & priæ ciuis uocabit. Maebit at ueſter: neq; mor/ tuu ſtheſicoꝝ: ſed i poematibus ſuis: quæ cu uni uer ſo orbe coicauit: uiuere arbitremi. Veiat uobis i men te himereſes apud uos eu genitu: educatu: eruditu: in uerſibus: poematibuſq; coſenuiſſe. Apud cathaios at & qde uoletes: naturæ ceſſiſſe. Et i himera teplu ſthe/ ſicoro imortale uirtutis eius monumetu codat. In ca thaia uero ſepulchꝝ. Supra hoc: ut ſatius uobis uiſu fuerit coſultetis. Neq; pecuiis qtu nobis erit facultatis neq; armis egere uos arbitremi. Vnu tn aiaduertatis ueli: neq; decori uobis: quom ſiculi ſitis: futuꝝ: i ſici lia ciuitate cape: neq; ſi n capetis tutu. Cæteru nolite ſtheſicori obitu fletu & platibus pſeq: neq; illius caſu ſolicitemi. Mortuu naq; ſtheſicori corpus e: nome at ppetuo i uita qde glorioſu: imemoria at beatu ſerua bit. Præterea carmia & uaria poematu eius genera: & publice i oibus teplis & priuati quiſq; domi heat: & hortor & admoeo. Tuc eni uere moriet ſtheſicorus: quo carminu eius moumeta n aplius extiterit. Qua obre ad alios quoq; hoies ea mitteda curetis diliget. n

ignari lõge maiorẽ quæ.talẽ uiꝝ tulerit ciuitatem: ꝗ ꝗ miſerit:laudem cõſecuturã. Alphõſo Regi.

q Vattuor phalaridis epiſtolæ q̃s nup ĩ alio libel lo ĩuẽtas:ĩ latinũ traduxi.ſolita clẽtia tua:ac cipias oro diue alphõſe.ꝗ miro amore:& lr̃as:& lr̃aꝝ ſtudioſos ãplecteris:foues:extollis. Paruũ ꝑfecto mu nuſculũ:ñ tñ:ut ſpo:ſereĩtati tuæ ĩgratũ.In his.n. di/ gnã prĩcipe liberalitatẽ:clẽtiã:aĩ magnitudĩem co/ gnoſces.Atq; utinã ñ primũ omẽs editas ĩmortali no mini tuo ĩſcriberẽ.Sed qđ factũ ẽ: accuſari potius ꝗ emẽdari licet.neq; optiõis ulla utilitas eſt.quõ res ĩ ĩ tegrũ reſtitui neqt.Veꝝ ſi ſereĩtati tuæ ſtudiũ meum placerẽ ĩtellexero:q̃cq̃d deĩceps aggrediar:fœliciſſimo nomini tuo libens dedicabo.

Phalaris Aphilãti & Traſibulo.

q Vas mutuo uobis pecunias dedĩus:teucro red didiſſe dicitis.Teucer ĩcepiſſe negat.Mihi hercle nul la cã eſt cur aut uobis:aut illi ñ credã.Vos ei tanq̃ ãi co reddidiſſe aſſeritis.Quãobrẽ ueritatis ignarus : ne cuipiã ur̃m diffidere uidear.ac ſi acceperĩ:rõnes ue/ ſtras admitto.Atq; utinã potius ſẽp me ueritas late/ at ꝗ fraudem depħẽdã.Sãtius.n.multaꝝ pecuniaꝝ: ꝗ amicoꝝ:dãnum arbitror.quãdoq̃dẽ neceſſe ẽ ut re depħẽſa:ꝗ mẽtiẽdo mihi ĩiurias ĩtulerũt: ꝑ aĩcis ini mici apud me hẽant. Paurolæ filio

n On multas ꝑ deos ĩmortales a me pecũias te petere arbitror :ſed facultates meas minores ſẽ tio:ꝗ ut filii poſſim uirtuti obtẽperare: Red utinã in tot quot dicis ĩpẽdas.quod ſi ita facies:aĩcis potius ꝗ

accipiãt: quã p̃ris liberalitate carbis. quẽ. n. clara præ cedit largitio: ſeqr̃ ut aĩ ſui magnitudĩe digna poſſi deat. Vbi uero ad agẽdũ qs ꝑpter acceſſerit: ei fortu na officioſa ſeſe paratãq; exhibtt. Noli igr̃ m̃qcq̃ ue ritus huiuſmõi uti uerbis: ac ſuſpicari: tãq̃ nõ libẽter pauca ĩ filiũ cõferã: cuius gr̃a oĩa cõparaui. Tãtũ. n. abeſt: ut te ĩ amicos liberalitatis reꝑhẽdã: ut ĩcredibi liter delectatus te admoneã: quæ tãta hũaĩtate digna ſũt ſẽtias: ut nõ ſolũ ĩ p̃ñtia aĩ tui magnitudinẽ oſtẽ das: ſed hac tibi obſequẽte fortuna: eandẽ ſẽp ſerues uolũtatẽ. Quod ĩgr̃ tibi gñroſe paurola damus: liben ter damus: & abs te recipimus gr̃am: quom iſtũ ĩpen dẽdi modũ teneas: q tã bonã ſpẽ p̃ſe ferar: & uirtutẽ:

Periſtheni.

e Vboli & eriphãdi q̃ in me cõiurauerũt uxores q̃s captiuas ad me & tãq pituras miſiſti: quom ante hac enixæ ĩterimere ſtuduiſſẽ: nũc tũ ſeruãdas cẽſui Admiraris ꝑfecto quod meã ĩ eas irã extĩxerĩ. ſed ſi cauſã audieris: quod ob ĩcredibilẽ qnandã eaꝝ aĩmi nobilitatẽ: lõge magis admiraberis. Nã quom eas ꝑ/ cõtarer an ĩſidiaꝝ in me cõſciæ maritis ſuis fuiſſẽt: non id modo: ſed una quoque cum illis impetum in tyrannum facturas ſeſe aſſeuerauerũt. Ei quom quã nã mea uel magna uel parua ĩiuria peterẽ: priuata q dẽ nulla: ſed publica dixerũt. Cõmunẽ. nãq; eẽ ĩiuriã liberã ſeruiṙ ciuitatẽ. Rurſũ quo nam pacto ſui ĩ me odii meritũ ſuppliciũ ſũdrẽ: ĩterregata morte reſpon/ derẽt. Quãobrẽ q tãta uirtute: & aĩ magnitudĩe more ſẽt: eos uiueṙ & nõ mori arbitratus ꝑiſthenes oporte

re:& ego iuſte pepci.Et tu q̄cq̄d cū iis cepiſti: accerſi/
tis eaꝝ neceſſariis redde:ne ullā accepiſſe iniuriam
conqueri poſſint. Euanoro.

u T te & himerēſes oēs:īmo plurīos ſiculoꝝ noſ
ſe arbitror:qđ ī himera ꝯpoſitis ī me inſidiis:utpote
iuſtior:ꝯiuratos exupaui.Nō.n.tētati facīoris ī tēplo
ſuo iuppiter tā īiqus iudex extitiſſet:ut iuſte illos rē
aggreſſos tā q̄ īiuſtos ī eius tradidiſſet poteſtatē:q̄ me
rito ab iis fuiſſet piturus:hæc nēo aliter exiſtēar&.Ve
rū quom audiā ſtheſicoꝝ ægre ferre:qđ īſidiaꝝ cām
ī ſuā poeſī eubolus & eriphādus ītulerīt:nollē eū ac
ſi mihi id pſuaſerīt:egre ferre.Nā ſi eius poematibus:
ut dicūt:attēdiſſēt:nō deſpātis ī pbitatis:ſed ſūmæ bo
nitatis pmium accepiſſent.:

Frāciſcus Aꝛhetinus Calar.atq; præſtan.Iuriſcō. Frā
ciſco Pellato Patauīo Regio Cōſiliario.S. :D.

ſ ſtripſiſti ad me frāciſce patauīe:uir eximie:ut
epiſtolas phalaridis q̄s pauloāte e græco ī latinū tra/
duxerā:ad te mitterē.Qua ex re q̄nti me faciat hūani
tas tua oſtēdis:q̄ res mās:licet īcultas:p tua ī me beni
uolētia:quæ a doctoꝛ tuo legerēt dignas duxiſti.Ego
āt:& ſi āte acceptas lr̄as tuas:de his ad te mittēdas co
gitaſſē:dediſti tñ:ne arrogātiæ arguerer:q̄ eas ad talē
uiꝝ mittere auderē. Nūc quō ſpōte tua petas:tā libē
ti aīo ad te mitto:ut nō dare:ſed accipe bñficiū mihi
uidear.Nā ſi ſubtili &:pſpicaci iuditio tuo laudabūt
eas ī mediū p ferre auſus:doctoꝝ iudiciū ñ āplius for
midabo. Vale.

Anno dñi.M.CCCCLXXXI.VI.IDVS Mar.
Venetiis.

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

BIBLIOTECA DE CATALUNYA
Biblioteca de Catalunya
12º
Reg. 501.938
Sig.
Inc. 108 - 8º
66
BIBLIOTECA DE CATALUNYA
1001801411